

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh požehná.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 9.

Saturday February 27, 1988 (Sobota 27. 2. 1988)

Osvobod' nás pravdou
a obnov tvář země

ADALBERTINUM

1988 - 1997

DESETILETÍ SVATÉHO VOJTĚCHA CESTA UZDRAVENÍ

Už vloni na podzim - při zamýšlení se nad nadcházejícím rokem 1988 s jeho jediným radostným výročím (1918) a třemi tragickými (1938, 48 a 68), rozpomenul se pražský Otec arcibiskup František kardinál Tomášek, že jeho předchůdce na svatovojtěšském stolci arcibiskup a pozdější kardinál Josef Beran, zahajoval svou pastýřskou službu věřícímu lidu v roce 1947 Svatovojtěšským rokem. Tehdejší pražský arcibiskup při svém putování s lebkou sv. Vojtěcha po celé republice často věřícím připomínal: „Slibme sv. Vojtěchu, že zůstaneme Kristu Pánu věrni i v dobách těžkých, kdy bude možná od nás žádáno dokonce hrdinství a utrpení. Nevíme, co nás už třeba v blízké budoucnosti čeká!“ - Někdy dokonce o své pouti rodnou vlastí s ostatky sv. Vojtěcha přímo říkal: „Sv. Vojtěch, náš první český biskup, musí udělat ‚visitaci‘ u všeho věřícího lidu, zvláště, spějeme-li do bouře...“

Staříčká, ale stále čilý a energický Beranův nástupce na vojtěšském stolci u sv. Víta na pražských Hradčanech se tedy nyní rozhodl pokračovat v tom začatém Beranově díle duchovní obnovy z r. 1947 - (zatím i bez putování s lebkou sv. Vojtěcha po našich vlastech - které by mu komunistický režim stejně nedovolil) - a vyhlásil desetiroční celonárodní duchovní obrodu ve všech sférách života, myšlení, víry, modlitby a práce jako přípravu na 1000. výročí mučednické smrti sv. Vojtěcha v r. 1997. (Čtyři roky předtím bude také tisícileté výročí trvání 1. benediktinského kláštera v Praze - Břevnově, který sv. Vojtěch založil.)

A tak Vám, milí čtenáři, dnes přinášíme oficiální výzvu našeho pražského arcipastýře k této duchovní „desetiletce“, během níž se pak věci v naší staré vlasti snad obrátí k lepšímu. Náš exilní Otec biskup Jaroslav Škarvada se samozřejmě do tohoto obrodného úsilí plně připojuje a prosí nás i žádá, abychom se ve všech našich exilních rodinách a farnostech do této duchovní obrody věřících doma, rádi, ochotně a samozřejmě zapojili. Zde je tedy výzva pražského Otce arcibiskupa s rámcovým rozvrhem duchovního zaměření až do roku 1997.

(První rámcová informace)

„Vy jste sůl země.
Jestliže však sůl pozbuďte chuti,
čím bude osolena?“

(Mt 5, 13)

Českému národu nadchází v samém závěru dvacátého století úkol připravit se k oslavě milénia mučednické smrti svatého Vojtěcha (23. 4. 1997).

Svatý Vojtěch, první Čech na pražském biskupském stolci, je mužem evropského významu. Stojí u základů

J. Em. Otec kardinál František Tomášek,
arcibiskup pražský a primas český.

křesťanské kultury celé střední Evropy a patří k symbolům její jednoty.

Vojtěch vyšel z Čech, nazývaných srdcem Evropy, ve svém národě však zůstal v mnohém nepochopen a odmítnut. V této roztržce mezi národem a pastýřem mužem rozeznat tragické předznamenání mnohých rozkolů, tíživých napětí a bolestných selhání, objevujících se v dalších staletích naší historie.

Rovněž výzva, na úsvitu našich dějin radikálně vyjádřená a ztělesněná právě Vojtěchem, výzva k mravní poctivosti a duchovní opravdovosti, k obrácení srdcí i myslí, nápravě celého životního způsobu a obnově celé společnosti v duchu nároků Kristova evangelia, se v českých dějinách opakovaně vynořuje. V různých podobách a v různých dějinných souvislostech přichází tato výzva, aby překonala a ukončila období úpadku, duchovní otupělosti, lhostejnosti a malomyslnosti a nastolila požadavek života v pravdě.

Na prahu třetího tisíciletí křesťanských dějin si stále více lidí uvědomuje, že obhájení života proti všemu dnešnímu ohrožení vyžaduje zásadní změny v hodnotové orientaci současné civilizace a v celém životním stylu. Takové změny, zejména v nepoměru mezi technicko - materiálními a duchovně mravními aspekty společenského vývoje, nemohou nastat žádným zásahem institucí ani prostřednictvím jakéhokoliv vnějšího působení. Mohou vzejít jen jako plod duchovního a mravního hnutí, inspirující lidi ke změně smýšlení, řeči i jednání, k novému způsobu života.

Nasloucháme-li těmto i jiným znamením doby, jejich úzkostem a nadějím, chceme přijmout nastávající desetiletí jako čas příhodný k zásadním vnitřním proměnám života, k

(Pokračování na str. 12)

V SSSR i v Československu systém nucené práce v táborech poskytuje komunistické ekonomii levné pracovní síly

V Sovětském svazu i v satelitních zemích s komunistickými režimy jsou nucené práce v táborech a „dobrovolnické“ brigády na státních farmách dosud stále zjevem. Lidé jsou často odsuzováni do táborů nucených prací kvůli „politickým“ činům, které nejsou na Západě považovány za trestné. Rovněž je často užíváno práce dětí. Reformy jsou těžko možné, protože v SSSR neexistuje oddělení mezi soudní a výkonou mocí, které je považováno za normální v západních demokraciích. V komunistických zemích neexistují nezávislé soudy a soudní autority musejí poslouchat to, co jim je nakomandováno plánovacím úřadem.

Sovětská aktivistka lidských práv Ludmila Alexejeva, zakladatelka moskevské „Helsinské skupiny“, která musila proto v roce 1977 vyemigrovat do ciziny, je autorkou nedávno vyšlé studie „Cruel and Usual Punishment“, ve které pojednává o práci sovětských vězňů. V sovětských vězeních všeho druhu, zejména v táborech nucených prací, je v přítomnosti drženo 4 až 5 milionů vězňů, z celkového počtu 280 milionů sovětských obyvatel. Toto představuje asi desateronásobek všech provinilců - vězňů v USA. Proč je v SSSR tolik vězňů? Lidé tam nejsou zločinnější než jinde na světě. Alexejeva odpovídá na tuto otázku takto: sovětský soudní systém musí splnit určité předepsané kvóty nábory „do práce“. Musí poslat jistý počet lidí do vězení, aby byl dostatek potřebných levných pracovních sil. Nucené práce jsou důležitou součástí sovětské ekonomie. Otrocká práce představuje v SSSR asi pět procent

(Pokračování na str. 11)

Sloupek informací

o staronových podvodech nejen SSSR, ale i všech dosavadních komunist. režimů se zvláštním zřetelem tentokrát na „usměvavého“ diktátora komunistického Rumunska.

Komunistické podvody naší současnosti tu už byly, a přesto jim Západ stále znovu „sedá na lep“.

Je už dávno známo, že dějiny se opakují, i když vždy v různých obměnách. V roce 1954 sovětská tajná policie MGB - předchůdkyně dnešní KGB, jejíž hlavní departement má na starosti výzvědnou službu - poslal kapitána Nikolaje Chocholova do Frankfurtu v Západním Německu, aby tam zavraždil jednoho prominentního protikomunistického emigranta. Chocholov přišel k tomuto člověku a řekl mu: „Byl jsem poslán Vás zabít. Pomozte mi dostat se z toho ven.“ Nakonec mohl vyemigrovat do USA.

V roce 1978 rumunský vládce Nicolae Ceausescu poslal Ion-a Mihai Pacep-u, výkonného předsedu rumunské špiónážní služby DIE - (departementu zahraniční informační služby) - do Bonnu „na důležitou misi“ s rozkazem, aby se za několik dnů vrátil zpět do Bukurešti. Dostal za úkol, připravit plán pro zavraždění tří disidentských

rumunských emigrantů. Pacepa tehdy letěl do Frankfurtu a pak jel vlakem do Bonnu, kde na americkém velvyslanectví požádal o asyl.

V roce 1982 Bukurešť poslala instrukce naturalisovanému francouzskému občanu Matei Pavel Haiducu-ovi, aby „vyhladil jakýmkoliv způsobem“ dva ze tří rumunských emigrantů, které měl už v roce 1978 Pacepa zavraždit. Bylo mu předáno zvláštní plnicí pero, které však pak sám po příjezdu do Paříže ihned odevzdal francouzské policii. Toto pero obsahovalo neznámý smrtící jed, připravený v Moskvě, jehož stopy v případě užití není možno objevit.

Všichni tito tři agenti odmítli spáchat vraždu, a namísto toho každý z nich napsal knihu o své misi a o skutečné povaze komunismu. Chocholov napsal v roce 1959 knihu s titulem „In the Name of Conscience“ (Ve jménu svědomí); Haiducu vydal v roce 1984 francouzsky své dílo „J'ai Refusé de Tuer“ (Odmítl jsem zabít); nyní Pacepa složil knihu „Red Horizons: Chronicles of a Communist Spy Chief“

(Rudé obzory: Zápisky jednoho vedoucího komunistického špiona. Edice Regnery Gateway, \$19.95, 446 stran).

□
Aféra „Pacepa“.

Když Pacepa přeběhl na Západ, byla to pro rumunskou špiónážní službu hrozná rána; bylo to asi jako kdyby Yuri Andropov býval utekl ze SSSR. Ceausescu z toho prý dokonce onemocněl a po nějaký čas se ani neukazoval na veřejnosti. Celá tajná špiónážní služba DIE byla rozpuštěna a nahrazena zbrusu novou výzvědnou organizací. Pak následovala dosud nejdůkladnější politická čistka v poválečném Rumunsku, jíž byla podrobena všechna odvětví rumunské vlády.

Pacepovy znalosti o rumunské výzvědné službě byly přímo obrovské. Americká služba CIA po celé tři roky zaznamenávala a studovala jeho výpovědi. V Rumunsku bylo jeho jméno všude vymazáno, jeho podoběnka zmizela z oficiálních fotografií, a v Americe bylo proti němu podniknuto už sedm pokusů o atentát. Podle oblíbeného „rumunského způsobu“ mu byly poslány bombové dopisy.

□
Ceausescuova tzv. „nezavislá“ zahraniční politika je plně v službách Moskvy k ohlupování Západu.

Myslí-li někdo, že Rumunsko je bezvýznamnou zaostalou zemí, musí si tuto svou naivní představu poněkud poopravit. Je sice pravda, že rumunští občané trpí chronickou ekonomickou krizí a nedostatkem všech základních životních potřeb; toto je v komunistických zemích normálním zjevem. Přitom však Rumunsko patří k šesti nejvýznamnějším vývozcům zbraní na světě. Mimoto převáží do SSSR více pokročilé západní technologie než všechny ostatní členské země Varšavské smlouvy dohromady. Rumunskem jsou také pašovány z Bulharska do Západní Evropy omamné drogy a zbraně. Mezinárodní teroristé tam nalézají bezpečný útulek. Rumunsko také poskytuje organizaci PLO falešné pasy, pro Libyi připravuje bakteriologické zbraně - a přitom všem ještě se v zahraničním obchodě se Spojenými státy těší výsadám nejvíce favorisované země jen proto, že Ceausescu - po vzoru Titově - si hrál i při invasi Československa v r. 1968 na „nezavislého“ na Kremlu.

Tato americká pocta byla pak Rumunsku udělena roku 1975, když se Západ najevně domníval,

že se uvnitř sovětského bloku stal Ceausescu pánem ve vlastním domě. Už předtím si Západ činil stejnou iluzi v případech Jugoslávie a rudé Číny. Pacepa však smutně podotýká, že čím více je Rumunsko považováno za nezávislé od Moskvy, tím více má přístup k západním technickým tajemstvím a tím více těchto tajemství pak může předávat Moskvě.

Ceausescu si počíná velmi obratně; kvůli své nevšední diplomatické uhlazenosti a přesvědčivé mluvě je mistrem v umění vodit Západ za nos. Jeho šalebnému svstému Pacepa dává jméno „operace rudé obzory“. Ceausescu v roce 1966 se na oko rozkmotřil s Leonidem Brežněvem, kterému ostře vytýkal, že v roce 1952 zastával hlavní roli v deportaci jednoho milionu Rumunů z území Moldaviie na Sibiř. Často se pohrdavě a neuctivě vyslovoval o vládci v Kremlu a sovětském komunistickém systému. Také dal rozšířit falešnou zprávu, že prý v Rumunsku byl popraven jeden špión pro SSSR. Všechny způsoby se tak snaží vzbudit a udržovat na Západě dojem, že Rumunsko je „disidentem“ v sovětském táboře. Ve skutečnosti však vztahy Rumunska k SSSR jsou užší než byly kdy jindy. Rumunsko - přes všechna vnější zdání - stále zůstává naprosto věrným a spolehlivým vasalem Kremlu. Agenti špiónážní služby DIE mají na Západě za úkol dělat nejen špiónáž, nýbrž tam mají zároveň šířit sympatie pro Rumunsko a ovlivňovat tamní veřejné mínění ve smyslu komunistických zájmů. Sám Ceausescu prý říká těmto agentům:

„Politika bez ovlivňování je totéž jako marxismus bez Lenina.“ Západ pak odpovídá na toto ovlivňování poskytováním Rumunsku své technické, finanční a politické výpomoci.

Ceausescu také poradil svému intimnímu příteli Yasseru Arafatovi, předsedovi PLO, aby si počínal stejně jako on. Pacepa dává Arafatovu systému šalby název „Operace Shuqairi“, podle jména prvního předsedy PLO. Arafat se podle toho zařídil. Na oko vystupuje jako „umírněný“ vůdce PLO a zamítá všechny terorismus. Z teroristických akcí, vykonaných jménem PLO, pak obviňuje Abu Midala a jeho teroristy „Černého června“.

Tak je na Západě Ceausescu považován za „nezavislého“ uvnitř komunistického bloku. Přitom však ve své zemi zbudoval policejní systém, který by mu záviděl i sám Stalin. Každý telefonický rozhovor je odposloucháván; každý občan musí předat správním úřadům ukázky svého rukopisu a všechny psací stroje musejí být zaregistrovány. Pošta podléhá přísné cenzuře. Hotely jsou plny odposlouchávacích zařízení. Každých 15 občanů podléhá dohledu zvláštního donašeče. Tak rumunský komunistický režim ví o všem, co každý jednotlivec činí a co si myslí.

Ceausescu je ve zvláště dobrých vztazích s vládou sousední Jugoslávie, na Západě rovněž považované za „nezavislou“ uvnitř sovětského bloku. Obě země si vzájemně extrahují disidenty, kteří se omylem domnívají, že v druhé zemi naleznou exilní útulek. Rumunským

(Dokončení na str. 15)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO IL, 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.
Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35
BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS
Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

February 27, 1988 — Vol. XIII. No. 9.

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

ADMS ENTERPRICES
RESIDENTIAL COMMERCIAL CONTRACTOR

GENERAL CARPENTRY WORK * CONCRETE
TUCK POINTING * KITCHEN * BATHROOMS
REC. ROOM * ROOFING * SIDING
CEILING FLOORS * WALLS TILE * PAINTING
PLASTERING * OAK FLOOR SANDING

JOHN BOSELA ☎ 620 - 8110 or PAGE 719 - 4040

Veliký úspěch našeho umělce

Asi jen málo z nás - i z těch, kteří žijí v Chicagu a jeho okolí - mělo to štěstí, že slyšeli v chicagské „Orchestra Hall“ premiéru nového díla skladatele Mistra Karla Husy - „Concerto for Trumpet and Orchestra“. Tato jeho náročná skladba měla v Chicagu světovou premiéru ve čtvrtek 11. února 1988. V pátek a v sobotu 12.-13. února pak byla ještě opakována filharmonickým orchestrem „Chicago Symphony Orchestra“ pod taktovkou svého dirigenta Sir George Soltiho. Sólově vždy vystupoval slavný americký trumpetista Adolph Herseth. Všechny tři koncerty byly abonentní, a tak se dostalo jen velmi málo vstupenek do volného prodeje.

Chicagské hudební publikum přijalo novou skladbu našeho - dnes již světoznámého hudebního skladatele Karla Husy - (* v Praze 7. srpna r. 1921, od r. 1959 naturalisovaný Američan a po 33 let prof. hudby na „Cornell

University) - opravdu s upřímným nadšením.

Proto chceme tento mimořádný úspěch našeho americko - exilního skladatele přiblížit i našim čtenářům, alespoň dvěma výňatky z chicagských hudebních kritik.

1) Robert C. Marsh v Chicagu „Sun Times“ 12. února 1988. „There must be moments for a composer when he realizes that all that life may have demanded of him has been rewarded with the public's recognition of the value of his work. I suspect Karel Husa felt that way Thursday night when he came to the Orchestra Hall stage for the sustained applause of the Chicago Symphony audience that had just heard the world premiere of his Concerto for Trumpet and Orchestra in a performance by Adolph Herseth and Georg Solti.

Herseth, who has been with the orchestra 40 years, received an ovation when he came on stage. To be given such acclaim before you even play a note suggests the love and honor

Chicago gives this man for his supreme mastery of his instrument.

Husa writes for a large orchestra, and he uses a lot of percussion that produces striking effects without in any way competing with the trumpet in its strongest registers. His concerto is fresh, completely ingenious, and precisely the sort of piece to present Herseth, Solti and the CSO at the top of their form. It was written to be accessible and enjoyable, and there is no question that it meets these requirements fully without being anything less than a serious exploration of the instrument.

Herseth played as only he can play. Solti and his colleagues give him their best in support.”....

2) V „Chicago Tribune“ z 12. února 1988 pak napsal hudební kritik John von Rhein toto:

„If you are going to present an unfamiliar new score to audiences 12,000 miles away, you had better make certain beforehand that the score is good

Hudební skladatel prof. Karel Husa při své přednášce na Chicagské universitě 9. února 1988.

and durable. Fortunately, Karel Husa's new Concerto for Trumpet and Orchestra is both.

Georg Solti thinks highly enough of the work to feature it four times next month during the Chicago Symphony Orchestra's three-week visit to Australia, which begins in Perth on March 3. That is as strong a vote of confidence as he has given any world premiere he has presented during his Chicago tenure.

One's impression after hearing CSO principal trumpeter Adolph Herseth give the Husa concerto its world premiere at the Solti-led subscription concert Thursday in Orchestra Hall is that the maestro's confidence is well founded.

Husa, an expatriate Czech composer who has lived and taught in America since 1954, is a mainstream modernist who writes music that performers find gratifying to play and that audiences find challenging. The Trumpet Concerto is such a work - filled with prickly dissonances, tense sputters of solo virtuosity and hard, percussion-splashed timbres. For all that, however, the score is accessible in a Central European musical idiom clearly derived from Bartok.”....

Z hloubi srdce přejeme Mis-

tru Husovi, že se dostává jeho tvorbě velkolepého uznání a ocenění v celém světě dokud je ještě v plné životní a tvořivé síle. Kolik bylo našich i jinonárodních umělců, kteří zůstali za svého života nepochopeni!

Slavistickému a hudebnímu oddělení „University of Chicago“ pak děkujeme za to, že v úterý 9. února 88 odpoledne - tedy ještě před čtvrteční premiérou Husovy nové skladby v „Chicago Orchestra Hall“ - pozvala profesora Karla Husu na svůj campus, kde měl skladatel v „Goodspeed Recital Hall“ přednášku. V ní nám poutavě vysvětlil a přiblížil svůj hudební vývoj a vše doprovázel hudebními ukázkami. Kdo jste dosud neslyšeli Husovu skladbu „Music for Prague 1968“, zaposlouchejte se do ní jakmile se vám k tomu naskytne příležitost. Tato jeho dnes nejnámější a už po celých dvacet let ve všech světových hudebních síních svobodného světa hraná skladba, je pro nás důkazem, jak umělec prožíval a Bohem mu svěřeným talentem vyjádřil bolestný osud svého rodného domova. I z každé Mistrovovy vyjádřené myšlenky lze totiž vycítit, že i přes všechny prostorové vzdálenosti a časový odstup mu jsou jeho duši a srdci - rodná země a národ, z něhož vyšel - stále nejbližší.

„Nauč nás, Pane, opět se smát,
ale nikdy nedopust'. Bože,
abychom zapomněli, že jsme plakali.”

Vzpomínka, poděkování, povzbuzení

Devátého března minulého roku nám odešla na věčnost naše drahá Olinka, manželka a maminka, pán

Olga Věra Křížová - Kamyšanská (* 20. srpna 1932 † 9. března 1987)

Mše svatá obětovaná na její památku bude sloužena v českém kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru v sobotu 5. března v 6:15 večer.

Chtěl bych při této příležitosti poděkovat všem svým dobrým přátelům a známým, kteří z úcty k Olince pomáhali mně a mým dětem svou přítomností, podporou a porozuměním v té hrozně době, kdy čas se měří pouze v jednotkách zoufalství a deprese...

Po roce truchlení, zmatku, tápání a zpytování svědomí se dopracovávám poznání, že Olinkina láska, kterou nás zahrnovala zde na zemi, nyní ve spojení s Pánem, vyzařuje i nadále: její přítomnost můžeme cítit kdykoliv pomáháme bližnímu hmotnou či morální podporou, kdykoliv opravdově jsme opojeni uměleckým zážitkem v hudbě, obraze, divadle či v knize, kdykoliv se skláníme v pokoře nad krásami boží přírody, kdykoliv nabídneme nezištně svou lásku a nejsilněji, potlačíme-li své sobectví a nabídneme odpuštění všem, s nimiž se setkáváme, ale duševně nesetkáváme.

Kéz žal a smutek se promění v dikůvzdání Pánu za to, že jsme měli příležitost za svého krátkého pobytu zde, poznat tak prostou, oduševnělou křesťanskou bytost!

Pán s vámi zůstává!

KAREL KRÍŽ, manžel; VĚRA A ZDENĚK, děti.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS
7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu
☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí bat'ovské heslo:

„NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!“

DOBA POSTNÍ

DRUHÁ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Přikázal jsi nám, Bože, — abychom poslouchali tvého milovaného Syna. — Prosíme tě proto, živ naši mysl svým slovem, — abychom očištěným duchovním pohledem — radostně nazírali tvou slávu. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Gn 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18)

Bůh zkoušel Abraháma a řekl mu: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“

Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj jej tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“

Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna.

Ale Hospodinův anděl zavolal k němu z nebe a pravil: „Abraháme, Abraháme!“

Ozval se: „Tady jsem!“

Pravil: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nedělej mu nic zlého, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna. „Abrahám pozdvihl své oči a hle — za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, aby ho chytil, a obětoval ho jako celopal místo svého syna.“

Hospodinův anděl zavolal podruhé na Abraháma z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám — praví Hospodin — že jsi toto udělal a neodepřel jsi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako hvězdy nebe, jako písek na břehu moře a tvé potomstvo zmocní se brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi byl mne poslušný.“

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 8, 31b-34)

Bratři! Je-li Bůh s námi kdo proti nám? Když on ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval taky všechno ostatní? Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Je zde Bůh, který ospravedlňuje. Kdo je odsoudí? Je zde Kristus Ježíš. On zemřel, ano i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a ujímá se nás.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 9, 2-10)

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima. Jeho šat byl zářivě bílý, jak jej žádný bělič na zemi nedovede vybělit. A zjevil se jim Eliáš a Mojžíš a rozmlouvali s Ježíšem.

Petr promluvil a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co by řekl; tak byli zděšeni.

Tu přišel oblak, zastínil je a z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouvejte.“ Najednou, když se rozhlédli, neviděli u sebe již nikoho jiného, než Ježíše samotného.

Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Chopili se toho slova a společně rozbírali, co to znamená vstát z mrtvých.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

P. Leo Kuchar:

Moudrost a láska

Při mši sv. se kněz před proměňováním modlí: „Především ti, svatý Otče, děkujeme, že jsi velký a zes všechna svá díla učinil v moudrosti a lásce“.

Kombinace

moudrosti a lásky

u lidí je vzácná. Bud' moudří lidé málo milují nebo milující lidé jsou málo moudří, např. opičí láska matek.

Dále se kněz modlí: „Člověka jsi stvořil k svému obrazu a svěřil jsi mu celý svět, aby vládl nade vším tvorstvem a sloužil jedině tobě, Stvořiteli.“

Svůj obraz v člověku zvyšuje Bůh tím, že dal lidem některé své vlastnosti nebo schopnosti, které patří k jeho podstatě.

Tři Boží dary

1. Dar rozumu. Bůh poznává sebe dokonale, poznává všechno mimo sebe a tuto schopnost dal i nám. Nepoznáváme ovšem všechno dokonale. Stále se učíme, vědomostí a zkušeností přibývá.

2. Dar svobody. Jako Bůh rozhoduje svobodně, tak máme svobodnou vůli i my. Skoro bychom řekli, že je to naše neštěstí - dal nám totiž i možnost, rozhodnout se proti Bohu. To se bohužel stalo na prahu lidské existence a dosud následky tohoto katastrofálního rozhodnutí cítíme.

3. Bůh nám dal i kus své nesmrtelnosti. Nesmrtelnost těla prvních lidí zanikla hříchem, ale nesmrtelnost duše existuje dál. Máme žít věčně, jako věčně žije Bůh.

Jsmo dobrým obrazem Božím?

Neodpovídá-li naše fotografie skutečnosti, rádi ji neukazujeme. Lidé by si pak o mně udělali špatnou představu. Kdo Boha neznají, ale znají nás a my jsme jeho dobrým obrazem, mohli by přijít na myšlenku, že Bůh existuje a mohou na nás poznat i některé jeho dobré vlastnosti: poznají-li naši dobrotu, milosrdenství, lásku, smířlivost, shovívavost, ochotu pomáhat - poznají i některé tahy Boží. Je naším posláním, být tak dobrým obrazem Božím, aby lidé na nás něco z jeho podstaty poznali.

Pramenem darů Božích je křest

Boha nazýváme Otcem. Zesnulý Jan Pavel I. vzbudil rozruch poznámkou, že Bůh je také dobrou Matkou. Bůh není muž ani žena. Proč by v přeneseném smyslu nemohl být i naší Matkou?

Čteme-li hebrejsky žalmy překvapí nás, že líčí Boha spíš jako Matku. Kde narazíme v překladu na slovo milosrdenství je v

hebrejském originále zmínka o mateřském lůně Božím. Milosrdenství je v pojetí Bůh mateřská vlastnost. Představme si, že Bůh je Matkou. Jako matka přivádí děti na svět, tak i ve křtu opouštíme mateřské lůno Boží. Důsledky křtu, o kterých jsme se učili v katechismu, nabývají zde pravé souvislosti.

Porodem se stává člověk dítětem určité matky a žena se stává matkou určitého dítěte. Bůh nás při křtu přivádí do světa milosti. Matka své dítě miluje. Jsou i matky, které své děti nemilují, ale: „Byť mě opustil můj otec, moje matka, Hospodin se mě VŽDY ujme.“ (Ž 27).

Tělesné a duchovní narození

Novorozenátko patří automaticky k rodině a rozmnožuje ji. Podílí se na jejím životě. Rodiče sdílí všechno se svými dětmi. Matka dítě krmí, nemocné ošetřuje.

Matka - to je milost. Není to jen dar Boží, ale vše, co pro nás Bůh dělá. Pokud je dítě malé, rodiče mu dávají ze svého. Až doroste, může se starat o rodiče. Děti po rodičích dědí. Dědíme to, co Bůh má. Dal nám část svého rozumu, své svobody, svého věčného života. Ovšem dítě dědí, až rodiče umřou. U Boha je tomu opačně. Neumírá on, umíráme my a stáváme se dědici nebeského království - věčného života.

O první katastrofě

čteme ve IV. kanonu: „A když ti člověk odepřel poslušnost a ztratil tvé přátelství, tys ho nenechal na pospas smrti. Slitovával ses nad lidmi a pomáhal jim, aby tě hledali a nacházeli. Častokrát jsi jim nabízel smlouvu a kázáním proroků je učil očekávat spásu.“

Matka nezavrhuje své děti, když zlobí nebo selhávají. Matka a otec volají stále děti k smíru, k rodinné harmonii. Opět můžeme myslet na Boha jako na Matku, protože matka zná své dítě nejlíp.

A Bůh mě zná!

Ale, je pro mne příjemné, že mě zná? I lidé se snaží vypátrat všechno o druhém. Naše slavné kádrové posudky ve vlasti - na Západě computery. Nemocenská pojišťovna ví o každé naší chorobě. Máme z toho i strach; ví-li o nás někdo moc, může nás i vydírat. Skrýváme svá tajemství, chráníme svou intimní sféru. Co se týká lidí - netýká se Boha: Ví-li Bůh o mně všechno, nemusí mě to tísnit ale osvobozovat. Jako kdyby Bůh řekl: „Já ti rozumím!“

Nezneužívá vědění k tomu, aby mě vydíral a hrozil mi. Zná mě, rozumí mi, chápe mě. Protože všechno ví, má pro mne

největší pochopení. Se svou shovívavostí jde až do krajnosti. Omlouvá mě, kdykoliv a kdekoliv je to jen možné.

A co nemůže omluvit, rád odpouští

A odpouští, když vidí jen záblesk pokání a lítosti.

BŮH MĚ ZNÁ - proto zapomíná, co mi už odpustil. My, lidé, také odpouštíme, ale po nějaké době to zase ohříváme. Bůh mě zná - proto se mu mohu bezpodmínečně svěřit. Mohu se mu otevřít. Mohu s ním mluvit. Mohu se k němu modlit.

Bůh mě zná - proto má pro mne vždy čas. Nikdy od něho neuslyším slova: Ted' se mi to nehodí, přijď později.

Bůh mě zná - nemohu ho oklamat, nemohu ho obelhat. Kdyby se jednalo o lidi, které bychom nemohli oklamat a každý by nás prohlédl, bylo by to nepříjemné. Ale Bůh je jiný. Nemohu ho oklamat - a jakou výhodu bych ze své nepoctivosti měl? Bůh mi stále dává maximum dobra - víc už na něm nemohu vydírat nebo vynutit. Bůh mě zná - nemusím se bát, že si něco špatně vyloží nebo se mnou bude nespravedlivě zacházet.

Bůh mě zná do všech podrobností, které jiní přehlížejí. Trpíme, když lidé neuznávají naše dobré skutky a vidí na nás jen to zlé. Bůh vidí i nejmenší dobrý čin - když podáme bratrovi číši vody, nezapomene na to, odmění mě.

Bůh mě zná od věčnosti, znal mě, kdy ještě žádný člověk neexistoval. Znal mě v době kdy jsem sám sebe neznal. Znal mě kdy ještě rodiče nevěděli, že mi dají život. Znal mě před sto, před tisíci lety, znal mě od věčnosti, kdy jsem byl pouhé nic a bude mě znát, až o mně budoucí generace už nebudou vědět. Pokud nejsem velkým, který vejde do dějin, zbude po mé smrti na hřbitově jen náhrobní kámen a mé jméno nebude už nikoho zajímat. Ti, kdo mě znali, také zemřou, i ten kámen jednou zmizí. Jen Bůh na mne nezapomene.

Bůh mě chtěl, abych žil, v jeho slávě. Z nicoty jsem vstoupil do existence a do nicoty už nikdy nezapadnu. Bůh mě chtěl, aby mě mohl milovat. Vzdor zlu, které jsem napáchal, krivdám, kterých jsem se dopustil. Strach před smrtí je vlastně totožný se strachem, že zapadnu zase do nicoty.

Pro Pána Boha nejsem jen kartičkou v kartotéce, pro něho jsem milovaným dítětem. Bůh je mým Otcem, Bůh je mou Matkou, dal mi život, porodil mě, z jeho lůna jsem vyšel a zase se tam jednou vrátím.

Jan Renner:

Čtyřicet let českoslovenští studenti v boji o záchranu demokracie v Československu

„Považuji svoji práci ve Svazu vysokoškolského studentstva a účast na našem společném vítězství v boji proti komunistické totalitě v letech 1946-48 za to nejlepší, co jsem v životě vykonal. Často na to vzpomínám. Nejsme ale papež, abych mohl Pelikánovi odpouštět.“

Emil Ransdorf J. Rennerovi
v předvečer své smrti
19. července 1974.

Také pro nás zůstává vzpomínka na události před více než 40 lety živou. Pro ty, co prošli vězením a persekucí, anebo tvrdou školou exilu, pro nás všechny, kdo si zachovali národní čest neposkrvněnou. Mohou ti, kdo psali v Hejzlarově Mladé frontě v dubnu 1948, že „pravým cílem Ransdorfa, Rennera a Uhla byl boj proti republice a služba cizím mocnostem“ a jsou nyní v exilu, říci totéž?

Košická vláda přijela domů s komunisty a kryptokomunisty s jistotou, že mají skoro všechna klíčová ministerstva, zejména vnitra. Zdálo se proto, že nově dobytá svoboda bude krátkého trvání. Také ministerstvo školství, university, studentské spolky a Svazy byly úplně v komunistických rukou. K nim se rychle přidali ti, jejichž svědomí za okupace nebylo čisté - kolaboranti s nacismem.

Studenti brzy reagovali na novou totalitu. Návštěva mnohých z nich u ředitele kabinetu místopředsedy vlády Šrámka, dr. Pecháčka, bývalého předsedy Klubu lidových akademiků, byla úspěšná. Na rozdíl od ostatních stran Lidová strana byla od počátku proti tzv. nadstranickému Svazu české mládeže a

Msgr. Šrámek dal okamžitý souhlas k obnově činnosti KLA. Po vystoupení národních socialistů ze Svazu byl později založen i Klub akademiků jejich strany se společnými kandidáty pro nastávající fakultní volby.

Na rozdíl od květnových parlamentních voleb, v nichž marxisté měli většinu, demokratičtí studenti zvítězili na podzim 1946 i když vítězství bylo těsné. V novém výboru SVS byla nemarxistická většina zastoupená pouze 2 hlasy a bylo třeba všech sil nového předsedy Ransdorfa tuto většinu za všech okolností udržet.

Silný odklon od komunistů v Československu se projevil nejdříve ve studentstvu. S dobrou odborovou prací, organizací, jednotou demokratických studentů českých, podporovaných slovenskými kolegy studujícími v Praze, podzim 1947 přinesl vítězství nad všechna očekávání. Komunisté ztratili i „Spolek posluchačů filosofie“ a měli většinu pouze na Vysoké škole politické. Ústřední svaz čs. studentstva za předsednictví dr. Míly Ondruše neměl již ani jediného marxistu ve výboru.

A po celonočním sněmování 31. ledna 1948 a velkém volebním vítězství demokratických studentů, komunisté ztratili všechny klíčové posice ve výboru SVS za předsednictví A. Navrátila. Několik dní potom pisatel těchto řádků byl zvolen předsedou Zastupitelstva SVS na návrh Bohuslava Kučery, národně socialistického studentského předáka, ale později ministra spravedlnosti komunistické vlády v Praze.

Vedle Emila Ransdorfa komunisté považovali Felixe Uhla za svého největšího odpůrce. Jeho vedení Spolku českých mediků bylo příkladné a jeho tiskový referát na SVS, úspěšný i na mezinárodním poli. Aby se ho zbavili, komunisté ho známým způsobem obvinili po jeho cestě do Francie ze špionáže. Uhlovo znovuzvolení

obrovskou většinou za předsedu Spolku mediků následovalo, a KLA ho jednomyslně navrhl na místopředsedu Ústředního svazu studentstva.

Po demisi hlavních nekomunistických ministrů Gottwaldovy vlády 20. února 1948 msta Slánského pochopů a jejich spolupracovníků ve vedení komunistických studentů byla okamžitá. Zatímco Ransdorfovi se podařilo uvrhnout, Felix Uhl a Pavel Pták, předseda SPIKU, byli zatčeni již 23. února. Moje intervence na předsednictví vlády nebyla úspěšná. Dr. Pecháček žádal jménem Msgr. Šrámka okamžité propuštění Uhla, ale dr. Prosser, poslední úřadující nekomunista ve vedení národní bezpečnosti, byl již své funkce také zbaven.

Další události vylíčím telegraficky:

Z volebních místností vyšle demokratické studentstvo do ulic demonstrovat za svobodu a podpořit slábnoucího presidenta.

23. února - po veřejném projevu národně socialistických studentů byl s dr. Vladimírem Krajínou organizován průvod k dr. Zenklovi na sekretariát strany, a později k dr. Benešovi, který přijal delegaci vedenou poslancem Lesákem.

25. února - předseda SVS A. Navrátil svolal mohutnou demonstraci k Hradu, již se účastnilo tisíce nekomunistických studentů všech stran. Navrátil a 107 dalších studentů bylo zatčeno, četní studenti byli zraněni při utkáních s StB.

27. února - pražský rozhlas a pak tisk oznámily vyloučení sedmi vedoucích proti-komunistických představitelů Ústředním akčním výborem vysokých škol. Jiří Pelikán je předsedou tohoto výboru, Vladimír Filip - sociální demokrat - místopředsedou. Následovalo další vylučování na jednotlivých fakultách. Ve Spolku posluchačů Komerčního inženýrství, řízeného Václavem Hülou, později také ministrem

Štrougalovy vlády. Hůla ovšem po těžké porážce komunistů ve Spolku hrozil představiteli KLA Luboši Pavlistovi, německy: „Es kommt Der Tag.“

Volby pak už byly pro marxisty zbytečné: Jiří Čapek už nebyl zvolen, ale jmenován akčním výborem starostou „Všehrdu“.

28. února. Na rozdíl od svých kolegů ve vedení sociálně - demokratického studentstva, kteří se plně účastnili vylučování akčními výbory, Ivan Sviták odsoudil únorový převrat a v dopise Jiřímu Pelikánovi žádá o zrušení vylučování.

Zatímco vylučování studentů ze studia na všech vysokých školách v ČSR pokračovalo, exodus nekomunistických studentů začínal. Někteří byli čhyceni na hranicích a uvězněni. Po amnestii, ti nejstatečnější se pokoušeli o útěk znovu. Předák KLA Václav Hyvnar překračoval hranice třikrát než se dostal do Francie. Mnozí byli po dlouhá léta v komunistických vězeních: 20 let vězení dostali Felix Uhl i Vojtěch Janděčka, předseda Hnutí odporu a další.

Čeští studenti v historii našeho národa mu ukazovali často cestu. Bylo tomu tak i před únorem a za února 1948. Zůstali však sami.

Mohlo se komunistickému převratu v únoru 1948 zabránit? Byla vina jenom a jen Jalta? Kdo je hlavním viníkem naší národní tragedie? Při studiích na předních universitách svobodného světa mnozí z nás si kladli tyto otázky.

Únor je spjat „pupeční šňůrou“ s Mnichovem. Kapitulací se možná mohlo zabránit, kdyby bývalo mělo Československo v té rozhodné době rozhodného a statečného vůdce typu De Gaullea nebo Churchilla.

Po mnichovské kapitulaci přišla Druhá republika. V exilu - ač dr. Emil Hácha byl svobodně zvolen Národním shromážděním, dr. Edvard Beneš se dal v exilu protiprávně prohlásit za

presidenta. Doma, pražská vláda protiprávně musela rozpustit komunistickou stranu, jež s přáteli dr. Ladislava Rašína byla aspoň „na oko“ hlavním odpurcem Mnichova. To byly - podle mne špatné příklady pro budoucí boj za legalitu a demokracii.

Nedbaje rad Edena a Churchilla, dr. Beneš se vrátil domů přes Moskvu a podlehl nátlaku komunistů při tvoření košické vlády. Jeho nová spojenecká smlouva se Sovětským svazem měla podporu všech stran. Stalin a Brežněv ji otevřeně porušili v květnu 1945, v červenci 1947, v únoru 1948 a v srpnu 1968, stejně jako Daladier v roce 1938 porušil naši smlouvu s Francií.

Přesto i tak, na rozdíl od policie, armáda nebyla komunistická. Opravdový vůdce národa se nesmí bát prolití krve. V armádě nebyl jen gen. Svoboda!

Dnes, po 40 letech, ministři, kteří podali v únoru 1948 demisi a jejich odpůrci, jsou již na pravdě Boží, stejně jako někteří z těch, kdo tehdy byli studenty.

V Československu pokračuje stalinistický režim dodnes. Dokonce i ruské noviny jsou nyní v Československu tak málo k vidění jako kdysi noviny západní. Chvějící se režim bude oslavovat výročí února. V exilu, jejich bývalí přátelé a spolupracovníci, by si přáli, aby se raději o „Vítězném rudém únoru“ nemluvalo, poněvadž mu fandili a pak z celou vervou svého mládí prováděli.

Co soudí dnes Zdeněk Mlynář a Jiří Pelikán o „Vítězném únoru“? Jeho tragedii a svou účast na ní z našich dějin nevymažou!

„Bůh má náš český národ rád. Demokracie, svoboda a pravda vždycky na konec zvítězily!“ - prohlásil dr. Karel Engliš, J.M. rektor Karlovy university, vyhnaný za února komunisty z university, 17. října 1947 předsednictvu Klubu lidových akademiků.

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

MAIL ORDER

NOVINKA

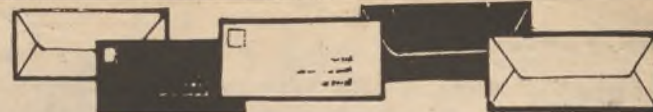
Prímý import z Československa. Chodská keramika a velikonoční malované kraslice malé i velké - (na skořápkách slepičích i husích vajec).

Napište si na lístku o katalog s ceníkem.

Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!

J. KETTNER
ENTREPRISES
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190

DOPISY našich čtenářů

Racine - Wisc.

**Pokračování
z minulého čísla**

Jak jsem se trochu ohlédl po domově a po městě, první moje starost byla hledat nějakou práci. To se mně podařilo na přímluvu mého krajana a souseda z Vlčnova Franty Ančince. Dostal jsem práci v továrně na pluh, kde on pracoval a byl tam „foremanem“. Práce bylo dost na několik měsíců. Po Novém roce práce však ochabla a tak jsem byl „odložen“. Byl jsem bez práce nějaký čas. Mezitím bratr Josef našel jiný domov na severní straně města a tak jsme se přestěhovali do osady Sv. Jana Nep.

Roku 1921 se zdálo, že bude brzy jaro, počasí bylo pěkné a teplé. Já jsem neměl zrovna nic na práci, okolo našeho domu byla velká zahrada a tak jsem se pustil do zahradničení. Vzdělával jsem půdu, nasázel všechnu zeleninu, všechno se ujalo a začalo růst. Jenomže, kolem 20. dubna se přihnala studená vlna, přišla sněhová vánice, teplota rázem klesla a zelenina, kterou jsem zasadil a pěkně už rašila, mi všechna zmrzla. Bylo tak konec mé zahrádce! Když nebyla ve městě práce, tak jsem se rozhodl, že půjdu pracovat na farmu. Bratr Josef se mnou jezdil po českých farmách, až jsem dostal práci u českého farmáře. Pracoval jsem tam přes léto a na zimu jsem šel zpátky do města.

Nějaký čas jsem zase zahálet, a pak jsem šel zpátky pracovat do továrny, kde jsem byl předtím.

Roku 1924 „Katolická jednota Sokol“ hledala cvičitele pro nově založené sbory cvičenců v Minnesotě. Patřil jsem ku sboru Katol. Sokola v Racine od začátku, byl jsem dobře obeznámen s jeho kursy cvičení, a tak jsem se přihlásil a byl jsem přijat. Měl jsem na starosti cvičence v Nové Praze, v Montgomery, ve Veselí a v Lonsdale. Objížděl jsem tyto sbory jednou za týden, a tak jsem byl plně zaměstnán. Přes zimu byla cvičení dobře navštěvována, ale jak přišla jarní práce na farmách, bylo po cvičení a tak jsem hledal jinou práci. Našel jsem ji opět na farmě, což nebylo těžko najít mezi místními českými farmáři. Pracoval jsem na farmě přes léto a na zimu jsem se zase vrátil do Racine. Našel jsem práci v továrně, kde pak bylo stále co dělat po 18 let.

Roku 1929 jsem jel s bratrem Josefem a jeho švagrovou do rodné vlasti se svatováclavskou výpravou u příležitosti 1000. výročí smrti sv. Václava. Matka ještě žila, a proto jsem ji chtěl ještě vidět a též své bratry a sestry. Zdržel jsem se ve vlasti tři měsíce, a když jsem přijel zpátky do USA, už to začínalo „praskat“ na burse. Konečně přišel velký krach a byl konec práce. Nechtěl a nemohl jsem zahálet, tak jsem si znovu našel práci na farmě. Ovšem ta byla

jen přes léto, v zimě jsem zase odpočíval.

Protože jsem měl už českou dívčinu vybranou, tak jsme se rozhodli, že se vezmeme. To se stalo v únoru 1931. Moje vyvolená pracovala v kanceláři u malé společnosti. Za nějaký čas po svatbě byla zavolaná zpátky do práce a já jsem řídil domácnost. Mezitím zorganizovali unii v naší továrně, a protože jsem tam pracoval 12 let, byl jsem na prvním místě při náboru do práce a měl jsem pak stálou práci.

Přišla druhá světová válka a mnoho mladých mužů muselo na vojnu. Tak se opakovalo, co jsem znal z 1. světové války doma. Bylo těžko někoho dostat na práci. Někdy před ukončením války se uprázdnilo místo školníka v naší osadní škole a v kostele a tak se stalo, že jsem byl požádán dp. Weilerem, abych to vzal. Mně se to ale nelíbilo, tak jsem mu odřekl. Pan farář přišel ale podruhé a po třetí, a tak jsem mu řekl: „Ano“. Nastoupil jsem na nové místo 4. června 1944 a pracoval jsem tam celých 30 let. Těžko jsem si zvykal na novou práci. Vstával jsem brzo ráno a domů jsem přišel večer po šesté hodině, po odzvonění klekání. Práce tam byla na celých sedm dní v týdnu. V zimě, když přišel sníh, tak jsem vstával ve 4 hodiny ráno, abych odházal sníh nežli přijdou lidé do kostela na mši sv. a děti do školy. Jeden čas jsme měli až 800 dětí v naší osadní škole a já jsem tam byl sám na práci. Některé sestry měly až 50-60 dětí v jedné třídě, prošlo to, a děti se něčemu naučily. Dnes by to žádný učitel nedělal.

Roku 1967 jsme se s manželkou rozhodli jet ještě jednou do staré vlasti. Pan J. Sochor z New

Yorku pořádal výpravu do Fatimy, do Říma a do staré vlasti. Moje manželka pochází také z Vlčnova a měla tam tehdy ještě strýčka a tetičku i nějaké bratrance a sestřence. Moji tři bratři a dvě sestry ještě také žili, tak to bylo radostné shledání po 38 letech! Odjel jsem z domů r. 1920 jako svobodný mladík, v roce 1929 jsem byl „čičman“ a v r. 1967 jsem už zestárlým dědáčkem. Po 6 týdnech jsme se opět vrátili do USA a zařadili jsme se znovu do práce jako před tím.

Když jsme přijeli do Vlčnova, tak moje matka už nežila. Též moji bratři František a Josef, co žili zde v USA odešli na věčnost. Ve vlasti zemřeli dva bratři a dvě sestry, takže tam zůstal už jenom jeden bratr. Moje přání bylo ještě ho jednou vidět. Roku 1974 jsem šel do důchodu a tak jsme nemuseli s návratem spěchat. Napsal jsem panu Sochorovi do New Yorku, kdy by byl nejlepší čas na cestování do staré vlasti. On mi odepsal, že koncem května. Zajistili jsme si letenky, abychom se dostali do Vlčnova ještě poslední neděli v květnu. V tu neděli se tam totiž slaví „Jízda králů“, kterou jsme chtěli vidět. Přiletěli jsme do německého Frankfurtu a tam jsme přesedli do letadla, které nás odvezlo do Prahy. Tam už na nás čekala a přivítala nás Božka Kuželová a byla naší průvodkyní na ruzyňském letišti. Odpoledne, ten samý den jsme už odletěli malým letadlem do Kunovic u Uherského Hradiště. Tam na nás čekaly a vítaly nás moje rodina a Kuželová. Po příjezdu do Vlčnova jsme museli na místní národní výbor, kde nás přivítala hudbou celá správa vesnice Vlčnova, již ležely tehdy na srdci rodinné svazky než cokoli jiného, a také si tam

nikdo nedal od nikoho diktovat, smí-li chodit do kostela či nesmí. Můj synovec byl tehdy na národním výboru. Po přivítání s rodinou a mnoha přáteli naše rodina si nás odvezla domů. Ubytovali jsem se u mého bratra, ale jeho manželka se už nedočkala našeho příjezdu. Před časem se musela podrobit operaci a ta ji sklátila do hrobu. Zdrželi jsme se ve Vlčnově několik týdnů a navštěvovali jsem různá památná místa, která jsem ještě znal z mých mladých let. Protože jsem počítal, že to je asi moje poslední návštěva staré vlasti, chtěl jsem honem ještě vše vidět.

(Pokračování přístě)

Jára Meců - Florida

**Komunismus se usmaží
ve vlastní št'ávě."**

W. Churchill

Ten státník už tu dávno není
však jeho slova prorocká
nám připomíná dnešní dění.
Čas nám je hraje do ouška.

Už smaží se ve vlastní št'ávě
na marx-leninském kořeni
kdo měl ten jejich ismus v hlavě
dnes má jen hlavy bolení.

Jak čile běhají po pánvici
ve snaze o svou záchranu
slibují volnost - velkou lžici
bibli i čtení koránu!

Už nebude lid na obojku
volají z pánve smažení
slibují glasnost, perestrojku
život bez strachu z vězení.

Tu vábničku a staré blafy
my dosud máme v paměti.
Vždyť po nich přišly paragafy
a okovy i pro děti!

Jen at' se smaží tahle kasta
byla to smečka divoká
kdyby nám dala slibů na sta
už nechytí nás do oka!

Pokrok je smaží na pánvici
na měkko a do růžova
však jsou to pořád bolševici.
Dobří až za zdi hřbitova!!!

Předneseno ze záznamu v
neděli 21. února 1988 na Českém
programu manželů
Pražákových v Clevelandu k 40.
výročí komunistického puče!

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální
osobní a školní doklady,
které mohou zároveň notářsky
ověřit a potvrdit.

Pišťe na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného perí;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů
z husího prachového perí a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme
česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost

a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

ANNOUNCE
New Evening
Prices!

Klas
RESTAURANT & LOUNGE

5734 W. Cermak Rd., Cicero

SENIOR
CITIZENS
SPECIALS
Homecooked
LUNCHES
\$4.20 TILL 4:30 P.M.
Sundays
10% OFF
TOTAL BILL

MONDAY THRU THURSDAY
DINNER AT LUNCH PRICES!

- Juicy Pork •Crispy Duck
- Tender Breaded Pork
- Golden Chicken •Beef
- Dishes •American Favorites
- Seafood

\$4.50

For Daily Specials
and Reservations
652-0795

Complete With Dessert
and All The Trimmings
For Approximately

Ota Hora, Ottawa

Odčinit únorovou porážku z roku 1948

Využit Gorbačovův program k osvobození Československa

V době, kdy vzpomínáme 40. výročí komunistického násilného puče v únoru 1948 a tragické porážky demokracie, jsme náhle svědky překvapujících zpráv o významných změnách, které mají být prováděny v Sovětském svazu a také i v Československu. Vyhlásil je mladý, vzdělaný, marxisticko-leninskou výchovou prošlý Michail Gorbačov, dosud ze všech sovětských vůdců nejbystřejší a také nejnebezpečnější. Gorbačov odvážně uvádí v život svůj plán, známý pod jmény „glasnost - perestrojka - demokratizace - nové myšlení“. Jeho cílem je ovšem a především povznést stagnující sovětské hospodářství, demokratizovat sovětskou společnost a život sovětských občanů, aby tak Sovětský svaz byl nakonec v soutěži a zápolení silnější než Západ. To vše může mít i vliv na osud Československa. Klademe si proto otázku, zda po 40 letech zotročení, nenastala nyní jedinečná příležitost a - opět jen pokus - jak plněním tohoto programu i čs. občany, se snad umožní cesta ke svobodě a návratu demokracie do naší země?

Významný, v pořadí druhý člen politbyra Ligačev prohlásil, že Gorbačovova politika perestrojky je dosud nejdůležitější úsek ve vývoji země od Říjnové revoluce a nazývá ji demokratizací a hospodářskou reformou, nebo stručněji: usiluje o lepší intelektuální a ekonomický život pro Sověty!

Trpké zkušenosti o chování Sovětského svazu v minulosti nás však nabádají k opatrnosti. Nevěříme pohým slovům, zvláště od Gorbačova, chytřého, Suslovem a Andropovem pečlivě odchovaného komunisty!

Uvěříme, až po slovech budou následovat skutky! To znamená, že Sovětský svaz: 1) Odvolá svůj cíl o světové revoluci a ovládnutí světa. 2) Odvolá svá vojska ze všech zemí, zejména z Československa. 3) Splní a bude plnit všechny závazky, mezinárodní smlouvy atd. a umožní svobodné volby.

Budiž tu připomenuto, že Amerika měla monopol atomové bomby, tuším do r. 1949, kdy SSSR také vyrobil atomovou bombu. Od té doby již po 40 let, obě velmoci, nikdy své spory neřešily hrozbou nukleární války. Vysvětlení pro dnešek stále platné a poučné,

nacházím v projevu našeho prof. dr. Václava Hlavatého, který se zařadil mezi nejvýznamnější matematiky světa a byl spolupracovníkem prof. Einsteina. Na Čs. dnu v Chicagu již v červenci 1956 mj. pravil: „Lidstvo prochází krizí, která je pravděpodobně největší krizí na této planetě a vznikla v nepoměru mezi technickým pokrokem, tj. atomovou energií, rozměry naší planety aj... Tento fakt mění a v budoucnosti dokonale změní sociální strukturu národů i povahu mezinárodních styků... Tak na příklad obě veleříše, Spojené státy a Sovětský svaz by mohly být zničeny, a ne-li úplně zničeny, tedy fatálně ochromeny během jedné hodiny. Obě tyto veleříše produkují nesmírnou spoustu destruktivního materiálu, který úplně změní diplomatické zvyklosti a mocenskou strategii...“

Mám dojem, že Gorbačov, který byl zvolen novým, nejmladším vůdcem Sovětského svazu, jako vzdělaný muž se obíral podobnými fakty a myšlenkami, které dávno vyjádřil prof. Hlavatý a v tomto duchu překvapil nejen Sovětský svaz, nýbrž i celý svět programem glasnosti, perestrojky a nového myšlení. Snad budeme přesvědčeni, že je to nová éra, kdy vůdcové světa pochopili, že budoucnost světa ve svobodě a míru závisí na řešení všech sporů vzájemným porozuměním a vyjednáváním v duchu demokracie a humanity, nikoliv v použití násilí a zničující nukleární války. Kéž bychom mohli věřit, že krůček k této nové éře nastal vyhlášením a plněním Gorbačovova programu a schůzkou Gorbačova s prezidentem Reaganem v listopadu 1987 ve Washingtoně, podepsáním dohody o snížení nukleárních zbraní!

Náznakem toho, že v SSSR dochází k „novému myšlení“ svědčí i některé výroky, týkající se Československa, které byly učiněny ve dnech oslav 70. výročí bolševické revoluce. Tak např. sovětský historik Georgy Smirnov na konferenci zahraničních delegátů v Moskvě, jíž se zúčastnil i Gorbačov, prohlásil, že sovětská intervence z roku 1968 v Československu by měla být přezkoumána. Tamtéž Gorbačov naznačil možnost dramatických změn ve vztazích ke spojencům, (zřejmě myslil satelity) a patrně i odvolání „Brežněvovy doktriny“, která měla „ospravedlnit“ sovětskou invazi Československa. Prohlásil též, že komunistické strany mají být naprosto nezávislé! Volal též po užší spolupráci mezi socialistic-

kými zeměmi a kapitalistickým Západem! Něco neobvyklého! Pro Československo je dále důležité, že ve dnech schůzky Gorbačova s Reaganem ve Washingtoně se proslýchalo, z kruhů kolem zástupce sovětského ministra obrany maršála Sergeje Akromeyeva, že se uvažuje o stažení části sovětských vojsk ze zemí východní Evropy (odhaluje se, že je tam jeden milion sovětských vojáků).

(Jaká to příležitost, aby Čechoslováci doma i v zahraničí podnítili celosvětovou propagandu za odchod sovětských vojsk z Československa! Náš program pro rok 1988 musí být: Odchod sovětských vojsk z Československa!) V lednu 1988 Gorbačov v projevu k vedoucím sovětským novinářům prohlásil, že jeho program je ostře kritizován zprava i zleva. Poznamenal, že kdyby nebyl uskutečněn, končilo by to katastrofou! Současně řekl, že uskuteční-li se jeho program obnovy (perestrojky), že Sovětský svaz se tím stane vedoucí demokracií světa! Pro Československo je zajímavé, že blahopřejný telegram, který zaslal Alexander Dubček Gorbačovovi jako projev souhlasu s jeho programem, byl čten v Kremli a nadšeně applaudován. Dále Dubček v interview, uveřejněném v italských komunistických novinách „L'Unita“ prohlásil, že Gorbačovův program hospodářské obnovy je nezbytný, podporuje jej, protože v něm našel podobnost s programem, který se snažil uskutečnit v Československu před 20 lety. Jak známo, bylo to zmařeno zásahem sovětských tanků, invasí... Hle! Po Pražském jaru, jsme snad dnes svědky „Moskevského jara“.

Názor, který jsem projevil o tom, že Gorbačovův plán má být pro čs. občany vzpruhou a uskutečňovat jej i v Československu s vírou, že to je vynikající příležitost na cestě k demokracii a ke svobodě Československa, tj. že Gorbačovův plán má být také uskutečněn i v Československu, dokazuje i Gorbačovův dopis novému vů-

dcí komunistické strany Miloši Jakešovi, v němž Gorbačov vyslovil důvěru, že Jakeš zajistí také provedení rekonstrukce ekonomie a demokratizaci veřejného a politického života!

Vždyť i čs. lid touží mít více svobody, více demokracie, stejně tak jako sovětský občan. Touha po svobodě a po lepším životě v SSSR je silná a nezadržitelná. Sovětská mládež, nová generace, je vzdělaná, tak jsem ji poznával již v roce 1933, když jsem byl na studijní cestě v Rusku a své poznatky napsal ve své první knize „Rusko při práci“. I když jsem ostře a právem kritizoval sovětský krutý režim, chválil jsem úžasnou touhu sovětské mládeže po vzdělání. Tato mladá generace se dnes domáhá více svobody. V době invase v roce 1968 byla to tato sovětská mládež, která na Rudém náměstí v Moskvě protestovala proti sovětské invasi Československa! Věřím proto, že upřímná spolupráce čs. občanů a sovětských občanů na Gorbačovově programu obnovy může přiblížit jejich sen k větší svobodě a demokracii, neboť všichni si přejeme žít v přátelství a v upřímné spolupráci, nikoliv v třídní nenávisti. Značný odpor starých komunistů, dogmatiků, aparátčků a byrokracie, může ovšem Gorbačovův plán obnovy znemožnit...

Uzavírám: Pro všechny demokratické občany, Čechy, Slováky, Rusíny, splnění Gorbačovova programu v Československu, je historickou událostí a příležitostí „odčinit“ únorovou porážku z roku 1948 a sovětskou invasi z roku 1968. Je tu vzácná

příležitost využít Gorbačovovy plány obnovy všemi občany, ve všech odvětvích, v každodenním životě, na každém místě a při každé příležitosti, aby „nové myšlení“ nakonec přineslo svobodu a nezávislost Československu a stalo se tak první zemí - (snad již v roce 1988 s historickou „osmičkou“ v letopočtech našich dějin) - odkud SSSR odvolá svá vojska - (80 tisíc vojáků). Budou-li však komunistickými autoritami kladeny občanům překážky při plnění Gorbačovem doporučeným a nařízeným programem glasnosti, perestrojky a demokratizace, pak by to byl ovšem další důkaz podvodů komunistů a Sovětů, jak obelhávat Západ!

Osud Československa nyní záleží hodně na každém z vás doma, s jakou Masarykovskou opravdovostí a odvahou budete uplatňovat glasnost, demokracii, v tisku, ve styku s veřejnými činiteli a autoritami ve svém okolí, s jakou odvahou a bystrostí se budete domáhat re-vise invase z r. 1968, když sami Sověti vám tu možnost naznačují! Ukažte Sovětům, co je to demokracie, jak chápeme její vliv v denním životě národa. Tlucte a bude vám otevřeno! Čas k tomu nadešel. Přejděte k činům! Připomeňte si slova Palackého: „Kdykoliv jsme zvítězili, dalo se to pokaždé více převahou ducha nežli mocí fysickou, a kdykoliv jsme podléhali, že tím vinen býval nedostatek duchovní činnosti, mravní statečnosti a odvahy!“ Nastala snad nová éra? Československo bude opět svobodné! Ne-li letos ještě, bude to později, ale 40 dalších let to už trvat nebude!

Ottawa, 1. února 1988

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

HLEDÁME zkušené šoféry - dálkaře

Musí mít řidičák kategorie „D“ a nejméně 3-letou zkušenost šoférování velkých dálkových nákladních trucků. - Kvalifikovaní mohou nastoupit do práce IHNEDE: Základní znalost angličtiny nutná.

Volejte: ☎ 521 - 5053

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Washington. — US političtí pozorovatelé dali jednomu významnému úseku Reaganovy hospodářské politiky název „Reaganomics“ a jeho zahraniční politice zase název „Reaganova doktrína“. Reagan totiž chtěl nejen zabránit dalšímu šíření komunismu v Třetí světě, nýbrž zároveň usiloval získat zpět do svobodného světa země, ztracené v sedmdesátých letech, pomáháním tamním protirežimním povstalcům, neboli „bojovníkům za svobodu“. V říjnu 1983 US armáda vpadla na ostrov Grenadu, svrhla tamní prokomunistický režim a nastolila demokracii. President Reagan potom definoval tuto svou politiku 6. února 1985 ve své výroční řeči o stavu unie; slíbil „pomoc těm, kteří vydávají své životy na všech kontinentech - od Afghánistánu až po Nikaragvu - aby čelili komunistickým převratům a diktaturám, vyvolávající občanské války komunisty trénovanými guerily, které pak Sověti podporují buď přímo, anebo něčím prostřednictvím. Reagan věděl, že je zlu třeba odporovat, mají-li si

ohrožené národy udržet svou samostatnost a demokratická práva. Proto Spojené státy poskytovaly vojenskou výpomoc protisandinistickým bojovníkům za svobodu „contras“, usilujícím o mír a demokracii v Nikaragvě, podobně jako předtím pomohly San Salvadoru. V roce 1985 Spojené státy také podstatně zvýšily svou výpomoc afghánským bojovníkům „mujaheddin“ proti sovětské invazi, a v témž roce začaly dodávat v Angole zbraně také pro-západním guerilům Jonáše Savimbiho UNITA, bojujícím proti tamní marxistické pro-sovětské vládě; přitom zároveň diplomaticky naléhaly na odchod vietnamské okupační armády z Kambodže. Některé země však zůstaly vyloučeny z oboru Reaganovy doktriny. V Mozambiku na př. na naléhání státního departmentu Spojené státy stojí při marxistické vládě v Maputo v naději, že ji oddálí od Moskvy a přikloní k Západu. Pro-západním guerilům RENAMO nepomáhají, protože jim pomáhá Jižní Afrika. Navíc pak USA uvěřily propagandě,

LETEM

SVĚTEM

že tito guerilové se dopouštějí hromadných masakrů venkovského obyvatelstva. - V komunistické Habaši Spojené státy se nezajímají o protikomunistické guerily v provincii Eritrea a neposkytují jim žádnou pomoc, aby byla udržena teritoriální celistvost Habaše; ze stejného důvodu ignorují protikomunistické povstalce na poušti Ogadenu. V Jižní Africe pak americké veřejné mínění se staví na stranu Moskvou podporovaného černošského hnutí „Afrického národního kongresu“ proti bělošské vládě Jižní Afriky v naprosté bláhové naději, že toto hnutí také oddálí od Moskvy.

Reaganova zahraniční politika měla ve svém úsilí o zadržení komunismu některé zřejmé úspěchy. V Nikaragvě byli pro-komunističtí sandinisté silou guerilů contras donuceni přijmout mírový plán středoamerických presidentů a zahájit vyjednávání s guerily o demokratisaci země. SSSR, jehož armáda utrpěla v Afghánistánu těžké ztráty od guerilů, ozbrojených Spojenými státy, slibuje že odvolá z této země své vojáky, jakmile USA přestanou partyzány podporovat. V Angole vůdce rebelů Savimbi způsobil vládní armádě značné ztráty zbraněmi, poskytnutými mu v rámci Reaganovy doktriny. Donutil tak prokomunistickou vládu v Luandě k vyjednávání se Spojenými státy a ke slibu, že ze země budou odvoláni kubánští vojáci, kteří udržují tamní marxistický režim u moci. - V Kambodži komunistická vláda v Phnom Penhu projevila ochotu požádat o odchod vietnamské okupační armády a utvořit koalici s dřívějším nekomunistickým kambodžským vládcem, princem Norodom Shihanoukem. Nyní však demokratičtí kongresníci, kteří mají v obou US zákonodárných většinách, slibují před volbami americké chudiny, že peníze, vydávané na zbraně, půjdou na pomoc chudým. Proto chtějí učinit konec Reaganově doktríně a ukázat, že nyní jim přináší právo a moc rozhodovat o US zahraniční politice. Tak 3. února hlasovali proti pokračování US vojenské výpomoci nikaražským guerilům „contras“. Liberální vedení tří největších amerických televizních stanic odmítlo vysílat řeč, kterou den před hlasováním kongresu o pomoci guerilům contras president Reagan pronesl, aby ukázal americké veřej-

nosti, že porážka nikaražských bojovníků za svobodu by vedla ke konci mírového plánu středoamerických presidentů, a tím i ke konci snah o uchránění Nikaragvy před komunismem. Správa těchto stanic odůvodnila své zamítnutí tím, že prý Reaganova řeč neobsahovala nic nového, ale Ortegoví tak dala najevo, že jsou s ním. Je však na břídlni, že ve střední Americe mírový plán pěti presidentů bude úspěšný pouze v případech, že mocný nápor guerilů contras proti pro-komunistickým sandinistům bude dále pokračovat. Kdyby pak v Angole náhle přestala americká výpomoc guerilům UNITA, tato země by nakonec postupně přešla do komunistického tábora. Totéž platí o Afghánistánu. Bude-li zastavena americká výpomoc bojovníkům za svobodu v uvedených zemích, a budou-li proto nakonec tito bojovníci přemoženi a zlikvidováni, zhorší se tím také mezinárodní obraz Spojených států, kterým se bude vytýkat, že opět opustily své spojence a kremelský soudruh Gorbačov si bude jen pískat radostí, jak se mu ta glasnost v USA dobře vyplatila.

● ● ●
Chicago. — Allan Bloom, profesor filosofie na Chicagské universitě, nedávno uveřejnil svou knihu „The Closing of American Mind“, která způsobila nemalý rozruch v některých US intelektuálních kruzích. Profesor Bloom poukazuje zvláště na jeden destruktivní prvek v současné americké kultuře; v důsledku filosofického relativismu - (i když v dobře myšleném úmyslu, být otevřenými a tolerantními k různým systémům hodnot, k různým ideologiím a kulturám) - Američané nakonec dospěli do situace, kde pro ně neexistuje žádná plně platná a objektivní stupnice hodnot. Všechny hodnoty jsou považovány za relativní a sobě rovné. Konkrétně na př. vzato samo o sobě, komunistická společnost není o nic horší než společnost v západních demokraciích, a komunistická diktatura s úsilím o zkomunisoání světa nejsou horší než je systém lidské svobody. Všechny ideologie a kultury jsou jen relativní a sobě rovné.

V oboru mravním jsme opustili všechny objektivní a neměnné mravní zásady, platné pro každého člověka v každé době. Stali jsme se amorálními bytostmi, bez páteře, bez

charakteru, a stoprocentními egoisty. - Před několika lety rektor jedné významné americké univerzity řekl, že dnes US university produkují „skilled barbarians“, to je graduanty, kteří sice jsou dobře vyškoleni ve svém vědeckém či technickém oboru, avšak charakterově jsou civilisovaní barbaři, kteří jezdí v autech a létají. Před nedávnem jeden slavný vědec a nositel Nobelovy ceny projevil názor, že americká společnost by měla umožnit lidem, kteří si nejsou schopni sami vydělávat na živobytí, aby mohli bezbolestně spáchat sebevraždu; tak prý lidé biologicky a finančně silní budou moci plně užívat plodů civilizace i dober tohoto světa, a nebudou nuceni přispívat ze svých zdrojů na živění „neužitečných úst“. - Ve stejném duchu otevřenosti a relativismu nyní universita Stanford, následující příkladu jiných kolejí, se pokouší vyloučit ze svého studijního programu tzv. „rasistické kursy“, které vykládají studentům díla předních myslitelů západní civilizace, od starých časů až po dnešní dobu, v nichž se dokazuje správnost hodnot jako jsou osobní svoboda, lidská důstojnost, láska k vlasti a stupnice tradičních mravních hodnot; nositeli této civilizace jsou totiž hlavně muži a příslušníci bělošské rasy. Namísto toho mají prý být na universitách zavedeny povinné kursy, zabývající se studiem neevropských kultur a spisů žen, členů národnostních menšin a příslušníků barevných ras. - Považuje-li se ale pravda za věc relativní, opustí-li se hierarchie duchovních hodnot a přesvědčení o existenci neměnných, objektivních mravních zásad, život na našem světě se stane duchovně chaotickým a egoistickým; rozpadne se rodina, základ lidské společnosti, a také bude chybět odhodlanost hájit se proti komunistickému zotročení. Prostě - zavládne všude švejkovina: „Všechno je v přetvářce, nic nestojí za nějakou obětí, ti nahoře jsou darebáci, na tom nic změnit nemohu, proti nim také dělat nic nemohu, a tak at' mi dají pokoj - hlavně když mám své pivo!“

● ● ●
Jeruzalém. — V minulém týdnu dále sporadicky pokračovaly na zabraných palestinských územích srážky palestinských demonstrantů s izraelskými vojenskými hlídkami. Demonstranti házeli na vojáky a izraelské civilisty kamení, láhve s gazolinem a zakládali požáry v

NA PRODEJ

VCR české VIDEO filmy \$28.00

C pery: Prodaná nevěsta nebo Rusalka \$35.00, poštou \$37.50

Máme již vystavené krásně ručně malované kraslice a dřevěné kalíšky k velikonočním.

Velký výběr křišťálového skla.

Dlouhohrající rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, kuchařské knihy, granáty, „4711“ - německá kolínská voda, šátky na hlavu, mlýnky na maso nebo housku, kráječe knedlíků a jiné kuchyňské potřeby, čaje, koření a mnohé jiné.

Autoatlas Československa, \$6.50, pošt. \$7.75.

Československo automapa, \$3.25, pošt. \$4.00.

Mapa Československa \$1.95, pošt. \$2.50.

Trnka N.: Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník, \$5.95, pošt. \$7.20.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, \$6.50, pošt. \$7.75.

Angličtina pre samoukov (pro slovensky mluvící), \$6.50, pošt. \$7.75.

Slovenčina pre krajanov hovoriacich po anglicky, \$6.00, pošt. \$7.25.

Imp. nástěnný kalendář 1988 s barevnými obrazy žen a dětí v československých krojích, 19 x 12 inčů, \$10.00, pošt. \$11.50.

Poštovní směrovací čísla obcí a částí obcí s příslušnými dodávacími poštami v ČSSR, 243 stran, \$7.95, pošt. \$9.65.

Pište si o seznamy a ceny

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7e více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

darkové spol. čnosti do Československa.

Obchodní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
 hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
 V neděli zavřeno.

izraelských autech. Izraelští vojáci přitom stříleli do demonstrantů, některé z nich zastřelili a jiné zranili. Přepadávali domy Arabů, vyvlékali z nich tamní mladé Palestince, zpřeráželi jim paže a nohy, anebo je odvezli do vězení. Ve vesnici Khar Salem na západním pobřeží Jordánu 5. února rozloženi izraelští vojáci vyvlékli z domu čtyři palestinské muže, donutili je odstranit na ulicích barikády postavené z balvanů, pak je ztloukli hlavněmi vojenských pušek a s pomocí buldozerů je „pohřbili za živa“; nakupili totiž na ně zem a prach. Obyvatelé je však potom vyhrabali a dovezli do nemocnice na ošetření, odkud pak byli po několika dnech propuštěni. Na Golanské vysočině 14. února Druzové demonstrovali jako každoročně proti anektování jejich území Izraelem v týž den roku 1982. Policie rozehnala demonstranty pomocí slzotvorného a gumových střel. - Izraeli se podařilo znemožnit výpravu lodí „Sol Phryne“, která měla podle plánu PLO z kyperského přístavu Limassol přepravit 133 Palestinců, deportovaných Izraelem, a stovky cizích žurnalistů do izraelského přístavu Haify. Dne 15. února byla v uvedeném přístavu tato loď silně poškozena výbuchem načasované podmořské bomby, umístěné tam patrně izraelskými potápěči. Vedení PLO musilo pak tuto výpravu „odvolat a odložit na pozdější dobu“, protože nemohlo nalézt žádnou náhradní loď. Izraelský ministr dopravy Chaim Corfu řekl, že stejný osud stihne i jiné lodě, které by PLO chtělo vypřavit do Izraele. Předtím z týž den v témž kyperském přístavu bylo vyhozeno do povětří bombou, detonovanou z dálky, auto, ve kterém jeli tři přední vůdci PLO; všichni přitom zahynuli. Vedení PLO pak prohlásilo, že proti těmto dvěma teroristickým činům Izraele bude vykonána odvěta. Politici pozorovatelé říkají, že dojde-li k eskalaci terorismu ze strany PLO, bude to sloužit zájmům ministerského předsedy Shamira, který je v opozici proti nynějším mírovým snahám Spojených států na Blízkém východě, a zároveň s velkou částí izraelské veřejnosti, která chce každý konflikt s Palestinci řešit vojenskou silou. Izraelský brigádní generál Ephraim Sneh, bývalý administrátor západního pobřeží Jordánu prohlásil, že Shamir a Arafat - každý svým způsobem - „zabíjí“ úsilí Reaganovy vlády zahájit mírová jednání na Blízkém východě. Izraelští vojáci prý při srážkách s palestinskými demonstranty

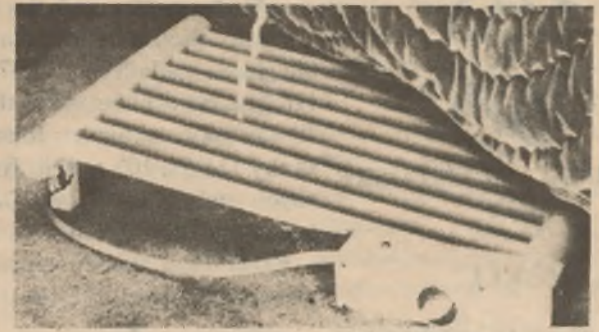
slyší často na vlastní uši to, co jim říkají izraelští vládní radikálové: Palestinci se prý nespokojí s tím, aby měli v Gáze a v Předjordánii vlastní stát; prý také chtějí mít celý dnešní Izrael. Jinak si ještě stěžují, že vláda jim stále mění své rozkazy, jak se mají chovat vůči palestinským demonstrantům. - Židovští kolonisté v obou územích, nespokojení s přílišnou „mírností“ izraelských vojáků, utvořili nyní mezi sebou skupiny „vigilantů“, ozbrojených pistolemi a automatickými zbraněmi, a sami pak střílejí do Palestinců - (už zastřelili aspoň čtyři); za noci projíždějí v nákladních autech arabskými vesnicemi, ničí arabský majetek, vytloukají okna, pálí auta a zasypávají střelbou arabské příbytky. Toto své jednání si omlouvají heslem: „Jsme ve válce; nebudou-li Židé mít mír a klid, nebudou jej mít ani Arabové“. - Politici pozorovatelé už několikrát upozornili na to, že krveprolití v okupovaných územích Palestince zradikalizovalo; už nechtějí žádnou omezenou autonomii, která by nechala Izraeli „kontrolu nad arabskými pozemky a vodou“, kterou nyní požaduje Washington, podle smlouvy v Camp David. Jordánsko, arabský svět a Evropa by daly přednost tomu, aby poměry na Blízkém východě byly urovnány na mezinárodní konferenci, kterou však nechtějí ani Izrael ani USA. Proto vyhlídky na úspěch nové americké iniciativy se zdají být slabé. Navíc pak Palestinci v zabraných územích adoptovali proti Izraeli cestu „trpěného odporu“, neboli „civilní neposlušnosti“, neplatí izraelskému státu daně, nekupují izraelské výrobky a asi polovina z nich odmítají pracovat pro izraelské podnikatele. Izraelská vláda se rozhodla zlomit tuto pasivní resistenci „ekonomickou cestou“ omezením dovozu z ciziny, zejména z Jordánska, na kterém Předjordánii ekonomicky silně závisí. Jednoduše se tam dostává nedostatek spotřebního zboží. Zároveň byla zavedena přísná kontrola dovozu peněz z ciziny, aby organizace PLO nemohla posílat peněžní prostředky Palestincům, kteří odmítají pro Izrael pracovat. Jeruzalémská

vláda se domnívá, že touto metodou budou nakonec účinně „utišeny“ palestinské nepokoje; přitom však ale asi velmi dobře ví, že ne na dlouho a jen velmi lituje toho, že když Anglie vytvořila po 2. světové válce království Transjordánie (změněné od té doby na Jordánsko - stále podle jména biblické řeky Jordánu) - nevysídila také zároveň palestinské obyvatele z Gázy i z Předjordánii, a OSN nedonutilo Francii, která měla tehdy svrchovanou moc nad Damaškem, aby Sýrie vyklidila pořádku osídlenou Golanskou výšinu podobně, jako se po Hitlerem prohrané válce „řešily“ národnostní poměry v Evropě - jednoduše bezcenným vysídlením. Ovšem, ve staré biblické zemi - a zvláště v Jeruzalémě - to asi nikdy tak snadné nebude. Ani Sovětům by se to nepodařilo, kdyby měli jednoho dne roztáhnout svůj vliv i na celý Střední východ.

● ● ●
Videa. — Mezinárodní komise tzv. „historiků“, sestávající z Židů a socialistů, složila zprávu o 202 stranách, ve které obvinila rakouského presidenta Waldheima, že prý za války jako poručík v nacistické armádě věděl o ukrutnostech, jichž se nacisté dopustili na Židech v Jugoslávii a Řecku a nečinil nic, aby se jim postavil na odpor. Tím tato komise vyslovila pochybnost o jeho „mravní integritě“. Potom hned političtí odpůrci Waldheima v Rakousku, zejména socialisté, naléhali nato, aby rezignoval ze své presidentské funkce. Waldheim však právem odpověděl, že autoři zprávy, jeho osobní odpůrci, nyní v zápece nic nevědí o pravé tváři a hrůzách druhé světové války. Protože pak rakouský lid jej zvolil presidentem zdrcující většinou a sám má svědomí úplně čisté, a protože domnělé „důkazy“ historické komise spočívají často jen na předpokladech a domněnkách, nikoliv na zjištěné skutečnosti - (a proto zatím nic nedokazují) - sám nebude ze své presidentské funkce rezignovat. Zároveň vyzval své rakouské spoluobčany, aby v něho měli plnou důvěru a za ním se sjednotili, i když se nyní zneklidňuje celou touto situací - i sám předseda rakouské federální vlády.

Chcete mít v nastávající zimě v pracovně, v obývacím pokoji či v ložnici příjemné teploučko jako v kolébce a přitom ušetřit jak na plynu tak elektrice?

V tom případě si pozorně přečtěte tuto výhodnou nabídku a pak si v našem závodě objednejte náš nejnovější tepelný radiátor na elektricky ohřívání olej.
Máme jej na skladě ve třech typech: B-1, B-2 a B-3.

Retail Prices B-1 \$187.00 B-2 \$135.00 B-3 \$119.00

Toto je nově promyšlený účelný elektrický radiátor pro nepřetržitě užívání: čím déle hřeje, tím má menší spotřebu elektrického proudu - 75-95 %.

Při celodenním užívání nám u nás v Kalifornii vytápí obytné prostory, v nichž potřebujeme vytápět, za pouhých 5-12 dolarů měsíčně.

INSTRUCTION & INFORMATION FOR ALL CUSTOMERS AIR-HEATER, OIL RADIATOR B-1, B-2, B-3

B-1, B-2 & B-3 are radiators to be used under the bed. Please place under the bed on all four feet. Day step-on switch is No. 2-4, Night step-on switch is No. 4-HI.

Adjusting the knob switch to how you desire: adjusting information is on the CENTRAL SWITCHING INSTRUCTION SHEET.

The best way for heat to pass through the bed: It's important to leave the heater on 24 HOURS A DAY. For this reason, don't switch off heater during the day time. The bed and the whole room will be completely heated and warmed together and your central heating can be reduced.

DIMENSIONS

LENGTH	WIDTH	HEIGHT	EL ELEMENT
B-1 34"	24"	5"	120V-AC 1 500 WATTS KING SIZE BED
B-2 28"	19"	5"	120V AC 1 250 WATTS QUEEN SIZE BED
B-3 26"	19"	5"	120V AC 1 000 WATTS STANDARD SINGLE

*You only pay when the RED LIGHT is on, you don't pay when the GREEN LIGHT or NO LIGHT is on! If you follow these heating instructions in this manner, this radiator will only cost you minimum.

Special important information: For people whom suffer from chronic health problems and severe muscle pain.

No flowing dust, no health problems: This heating system will improve your sleeping habits by circulating your blood and by keeping a permanent heart beat while you sleep throughout the night. You will enjoy waking up rested and refreshed.

- May alleviate cramps in your leg muscles while you sleep
- May alleviate prostate suffering in men.
- May reduce bladder infections.
- Could aid in hemorrhoid problems.
- May help reduce obesity
- May help reduce menstruation pain.

*Healthy can be improved by above

Don't cover up top of your mattress with other materials, just cotton sheets, no synthetic or plastic sheeting material.

Cover the whole bed with your blanket all the way to the floor.

*DISCLAIMER

Although this product does not claim or guarantee to prevent serious health problems, it may serve as a preventative measure and aid in the relief of chronic health problems and severe muscle pain. As with any health treatment, consult your family physician before starting any special health program.

Function of all types of High Vacuum Air Heater Oil Electric Radiators:

Inside the radiators is one electrical element which heats the oil. Radiator works without pressure, only on the high vacuum system. Circulation of the oil goes through Thermal System (Thermal Pump). This is built inside and full function is fully automatic. Temperature rises the speed of circulation of the hot oil, and speeds up radiation. Oxygen is pumped out from expending area and is replaced with neutral argon gas. This neutralizes any chemical processing through the oil, conserves the oil and extends the oil's life by ten years. This is a new system which does not exist in any other oil-filled radiators and is totally safety sealed. The estimated lifetime of these radiators is 20 years. They are manufactured in California. All parts and material are products of the U.S.A. and can be repaired and replaced.

For convenience and risk free:

If you are not totally satisfied, simply return within 30 days in it's original box for a courteous refund.

PLACE THE ORDER:

Selling and Distributing:

A.O. INTERNATIONAL BUSINESS, INC.

29262 Union City Boulevard

Union City, California 94587

415-487-0844 or 415-487-0845

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

SPORT

XV. ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY

HOKEJ

Šest mužstev se kvalifikovalo do bojů o medaile, z nichž největším překvapením je účast Záp. Německa.

Před zahájením bojů o medaile obdržela mužstva body, vybojované proti svým soupeřům v předběžném kole.

Situace vyhlíží v úterý 23. února 1988 následovně:

V. N. P.	Skore:	Body:
1. SSSR	2 0 0	12:4 4
2. FINSKO	1 1 0	6:4 3
3. ŠVÉDSKO	0 2 0	5:5 2
4. Z. NĚMECKO	1 0 1	6:7 2
5. KANADA	0 1 1	3:5 1
6. ČESKOSLOVENSKO	0 0 2	2:8 0

Největší naději na zlatou má SSSR, který má 4 body a výborné skore. Československo bez bodů a se špatným skorem se

může již s medailí rozloučit a připravovat se na XVI. zimní olympiádu ve Francii.

Skoky na 90 m můstku

Finský skokan Nykaenen získal zlatou medaili skoky 107 m a 118.5 m. Na druhém místě skončil norský skokan Johnsen skoky 114.5 a 102 metrů. Bronzovou získal Jugoslávec Debelak skoky 113 a 108 m.

Pavel Ploc skončil až na 5. místě skoky 114 a 102.5 m.

KOPANÁ V USA

M.I.S.L.

Chicago: Hindley novým trenérem Sting, Geyer propuštěn.

Když mužstvo hraje dobře, hráči žádají lepší podmínky a zvýšené mzdy, jakmile však mužstvo prohrává, tak se to hodí na trenéra a ten je nemilosrdně vyhozen.

Tohle se stalo minulý pondělí také trenéru týmu Chicago - Sting - Ericku Geyerovi, když obdržel telefonickou zprávu, že jeho funkce byla předána jeho asistentovi Gary Hindleymu.

Gary byl předtím než přišel vloni v lednu do Chicaga trenérem mužstva Memphis Storm.

Máme velké pochyby o tom,

že se situace v Chicagu Sting zlepšit jen změnou trenéra. Chicago potřebuje něco víc; alespoň 4 solidní hráče, kteří dovedou hrát na hřišti skutečnou kopanou. Dnešní chicagské fotbalové „baletky“ tuto situaci nezlepší.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

METRO - LIGA

Po týdenní přestávce Metro - Liga má v neděli dne 28. února na programu zápasy 6. kola: 3:00 hod. Vikings - U. Serbs 3:45 hod. Kickers - Gr. White 4:30 hod. Lightning - Sparta 5:15 hod. Wings - Falcons 6:00 hod. Schwaben - Eagles

Tabulka po 5. kole

1. U.SERBS	4 0 1	27:8 8
2. GR.WHITE	4 0 1	17:9 8
3. EAGLES	3 1 1	22:10 7
4. SCHWABEN	3 1 1	17:12 7
5. SPARTA	3 0 2	10:7 6
6. KICKERS	3 0 2	17:18 6
7. VIKINGS	1 1 3	11:17 3
8. WINGS	0 2 3	12:17 2
9. LIGHTNING	0 2 3	10:20 2
10. FALCONS	0 1 4	10:35 1

Jarda Fajkus

Jarní tanec sportovců chicagské oblasti

Sparta ABA se Svazem československých sportovců v Chicagu pořádají tradiční taneční a společenský večírek v sobotu dne 12. března 1988 v sále „American Legion Post“ #96, 5510 západní 25. ulice, Cicero.

Začátek v 8 hod. večer, vstupné \$8,-

Víte dobře, že jarní večírky Svazu a Sparty jsou velmi oblíbené celou naší exilovou veřej-

ností a jsou dostaveníčkem všech vyznavačů a příznivců sportu v chicagské oblasti. Obě naše organizace se snaží udržet šeskoslovenské sportovce pohromadě, aby alespoň jedna složka našeho exilu zůstala jednotná.

Pro Svaz sportovců je tento večírek pořadím již dvacátý třetí, a Sparta oslavuje vstup do 73. roku své nepřetržité činnosti za vedení nově zvoleného presidenta Miro Ryse.

Pořadatelé mají pro vás velké překvapení. Podařilo se jim sehnat prvotřídní orchestr našich českých chlapců ze St. Louis, MO. Soubor vystupuje pod jménem „Express“ a podle zaručených zpráv vám zahraje k tanci i poslechu, co si budete přát. Věříme, že to bude skutečné osvěžení a zdravá změna pro všechny návštěvníky: taneční nebo jen naslouchající.

Je pochopitelné, že bude opět náležitě postaráno o žízňivé a hladové. Bar bude dobře zásoben a znamenitá kuchyně vám předloží teplá jídla, pečlivě připravená našimi věhlasnými chicagskými šéfkuchaři.

Rovněž bude připravena bohatá tombola, takže návštěvníci se mají opravdu nač těšit. A navíc: kde si budete moci lépe a svobodněji prodiskutovat průběh Olympijských her? Každý sportovec je přece odborníkem, takže debaty budou vrcholně zajímavé.

Pořadatelé obou organizací vás všechny upřímně zvou k našemu společnému jarnímu „tréninku“ a potlachu. Při dobré náladě podpoříte současně i naši „Spartičku“, jejíž rozsáhlý program v kopané, upínající se z valné části na podchycení mládeže, vyžaduje značné finanční náklady.

Zajistěte si vstupenky, očekáváme opravdu velikou návštěvu! Uvědomte si, že letošní jarní večírek je naší manifestací a připomínkou února

1948 i okupace v r. 1968. Dokažte svou přítomností, že náš exil nezapomíná.

Nuže: na shledanou 12. března 1988 v sále American Legion Hall. Prodej lístků - u členů Sparty nebo Svazu, nebo v klubovně Sparty 5700 W. Cermak, Cicero.

Za Spartu ABA a Svaz československých sportovců

Sáva Roknič

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRAŇICÍ

XV. zimní OH v Calgary

Ačkoliv země s javorovým listem ve znaku patří k velmocím v celé řadě zimních sportů, je Calgary prvním kanadským městem, které hostí Zimní olympiádu!

Calgary je půlmilionové město, po Edmontonu druhé největší v provincii Alberta. Žijí zde i Čechoslováci, roztroušení po celém okolí s rozlehlými obilnými lány a naftovými poli. Uprostřed města vyrostla ve „Stampede Parku“ víceúčelová hala „Olympic Saddledome“. Už její název i tvar střechy, podobný sedlu, připomíná oblibu kowbojského jezdeckví ve zdejších kraji. Pořádají se zde slavná rodea. Stadion pojme 17 tisíc diváků a je sídlem hokejového mužstva „Calgary Flames“ - člena kanadsko-americké NHL. Zde se hrají zápasy a také odbývají krasobruslařské soutěže. Vše je úplně vyprodáno a o lístky se jeví velký zájem a tak i druhý stadion z roku 1959 „Stampede Corral“ je vyprodán; pojme pouze 7 tisíc diváků. Třetí stadion je McMahonův a pojme 50 tisíc diváků - byl svědkem zahajovacích ceremoniálů a budou zde i závěrečné. Je vsazen do areálu místní university a bude tráť pro rychlobruslaře; je obrovská, první toho druhu na celém světě.

Asi patnáct minut od centra leží Olympijský park, který se stal rájem skokanů, sánkařů a bobistů; (o tom Vám Miloš Vobořil sdělí více). - Ze všeho je nejkrásnější navštívit „Olympijské náměstí“, kde vždy vystoupí na stupně vítězů tři nejlepší.

V okolí jsou hory Mt. Allen, kde se sejdou nejlepší sjezdáři a skokani. Další střediska se jmenují: Lake Louise, Sunshine a Banff. Stovky novinářů, přeplněné hotely a restaurace, prostě olympijská horečka zde vládne všude; přímé televizní přenosy a zprávy sportovních dopisovatelů se odtud rozletí do celého světa - i k Vám! zp

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo „Gösser“ z Pa kouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Annual Spring Dance

Sponsored by: SPARTA A.B.A. CHICAGO and

ASSOCIATION OF CZECHOSLOVAK SPORTSMEN

SATURDAY, MARCH 12, 1988

AMERICAN LEGION HALL
5510 W. 25th ST. Cicero, IL.

Music by Czech Express' from St. Louis

ENTREE: 8:00 PM Donation: \$8.00

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle - spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

☎ (312) 354-7707 večer domů

V SSSR i v Československu systém nucené práce v táborech poskytuje komunistické ekonomii levné pracovní síly

(Pokračování ze str. 1)

veškeré pracovní síly. Všechna tato nucená práce se však nekoná v táborech; mnozí vězni jsou posíláni do továren a na kolektivní farmy, aby tam pracovali mezi ostatními dělníky. Jsou posíláni do těch území, kde jich je právě potřeba; tam jim pak jsou svěřovány hlavně nesnadné, nepříjemné a nebezpečné práce, které nechce nikdo dělat.

Počet těchto vězňů pro nucené práce je snižován či zvyšován podle potřeby. Na konci dvacátých let, když byl rozhodnut program rychlé industrializace, bylo potřebí mnoha dělníků pro stavbu vodních přehrad a továren, která se tehdy obvykle prováděla ještě ručně. Tak kulakové neboli farmáři, kteří nesouhlasili s nucenou kolektivizací půdy a byli proto považováni za třídní nepřátele, byli posíláni do táborů nucených prací, kde se stali levnou pracovní silou, potřebnou pro industrializaci. Podobně byl silně zvýšen počet vězňů v době po druhé světové válce, kdy bylo potřebí levných pracovních sil pro rekonstrukci země, zničené nacistickými armádami. Vojáci, zajatí nacisty, byli prohlášeni za „zrádce vlasti“ a posíláni do táborů nucených prací. Když potom jich už nebylo potřebí, Chruščov po zahájení své „destalinizace“ mohl propustit na svobodu z koncentračních táborů miliony vězňů. Když pak bylo znovu potřebí zvýšit počet levných pracovních sil, další miliony sovětských občanů byli kvůli různým politickým malichernostem posíláni do vězení. Každý se tak může dostat do tábora nucených prací i dnes, protože v sovětském systému každý se někdy nevyhnutelně dopustí nějakého přestupku. Chce-li se například něčeho dosáhnout na úřadech, je nutno podplatit jednoho či druhého úředníka. To dnes v SSSR i v Československu dělá každý. Bez tzv. „všimného“ si dokonce i lékaři nemocného sotva všimnou! Tento přestupek, stejně jako každá kritika komunismu je zaznamenána a v případě potřeby se pak stane důvodem k tomu, že lidé jsou posíláni do vězení, či do tábora nucených prací.

Pracovní podmínky sovětských vězňů jsou velmi tvrdé.

Práce vězňů je těžká a často

nebezpečná. Stroje, u nichž pracují, nejsou vybaveny zařízením pro zamezení úrazů. Vězni musejí pracovat i tehdy, když onemocní, výrobní kvóty jsou příliš vysoké a nesplnitelné, denní výživa je nedostatečná a často zkažená. Vězňům se například často dávají jako hlavní jídlo zkažené ryby - a při nesplnění pracovních norem jsou pro potrestání přiděly potraviny ještě snižovány.

Statisíce sovětských občanů jsou běžně posíláni z měst jako „dobrovolníci“ na bezplatné brigády na kolchozy, zejména v době žni. Běda tomu, kdo by se na tyto práce nedostavil! Ztratil by své pracovní místo, nebo by mu v práci byly odepřeny různé výhody, nebyl by mu přidělen byt, o který si zažádal, anebo jeho děti by se nedostaly na studium, i když jsou nadané. Také je běžně užíváno dětské práce. V Uzbekistánu a v jiných „republikách“ v sovětské střední Asii tradičně školní rok začíná o dva měsíce později než v jiných částech SSSR, protože děti tam musejí pomáhat při sklizni bavlny. V důsledku toho téměř všechny pracující děti onemocní kvůli styku s odhmyzovacími chemikáliemi.

I v Sovětském svazu se dnes už ozývají hlasy proti této dětské nucené práci; jsou proti ní vydávány zákony, avšak nic se nezmění, protože o všem nakonec rozhoduje stát. Vždycky se najde příčina k tomu, aby děti byly posílány sklízet bavlnu; jako důvod se obvykle uvede „špatné počasí“.

Na začátku osmdesátých let SSSR zbudoval několik tisíc mil dlouhých potrubí, kterým by byl ze Sibíře do západoevropských zemí přiváděn přírodní plyn placený západními valutami. Ke kladení tohoto potrubí bylo užito otrocké práce ve velkém měřítku. Reaganova vláda se tehdy marně pokoušela přesvědčit západoevropské vlády, aby kvůli sovětskému užití otrocké práce při budování potrubí neuzavíraly se Sověty smlouvu o dodávkách zemního plynu; přitom také zdůrazňovala nebezpečí, které by hrozilo ekonomii západní Evropy v době konfliktu kvůli její přílišné závislosti na sovětských zdrojích energie. Amerika ostatně doma z různých praktic-

kých důvodů také zavírala oči nad dovozem sovětských výrobků, k jejichž přípravě bylo rovněž užito nucených prací, ačkoliv to bylo v rozporu se zákonem z roku 1930, kterým se zakazuje dovoz z ciziny jakéhokoliv zboží, vyrobeného při užití vězňů či otrocké nucené práce. Jako omluva bylo například řečeno, že je těžko rozeznat způsob výroby různých druhů sovětského zboží, a pak, že sovětské výrobky představují jen nepatrnou část - asi jednu desetinu procenta - celkového amerického dovozu.

Alexejeva ve své studii podává dlouhý seznam sovětských výrobků - od různých nástrojů přes chemikálie až po krystalové svícny a barevné panenky pro děti, zvané „Matrioski“ - vyrobené v kádru otrockých prací. Rev. Gregory Vims, který dříve prožil několik let v sovětských táborech nucených prací, řekl v roce 1985 před Helsinskou komisí: „Nesmí se zapomínat na to, že sovětské vývozní produkty byly zhotoveny hladovějícími lidmi!“ - V listopadu 1987 tehdejší předseda komunistické strany Moskvy Boris Jeltsin v přílišném nadšení pro Gorbačovovu „glasnost“ si postěžoval cizím diplomatům na skutečnost, že SSSR má největší vězeňské obyvatelstvo na světě, a že mladí lidé, posílání do těchto vězení kvůli malichernostem, se tam stykem se špatnými prvky stávají zatvrzelými zločinci. Jeho „prostofekost“ mu však přinesla ztrátu jeho významného a dobře placeného místa.

Za Gorbačova se už mnoho mluvilo o zlidštění sovětského vězeňského systému. Pozorovatelé však říkají, že sovětská marxistická ekonomie se bez otrocké práce neobejde; nikdo by totiž nechtěl zadarmo pracovat za tak těžkých, nepřijemných a nebezpečných okolností a tak to musí „odříci“ političtí vězni. Lidé tedy budou asi dále podle potřeby posíláni za trest do vězení a pracovních „nápravných“ táborů, kde budou muset dít do úpadu o hladu, v zimě, vedru a v nemoci, na těžkých nebezpečných projektech, vyžadujících si velké lidské oběti.

Emigrant ze Sovětského svazu mluvil o svých zkušenostech.

Ivan Kovalev, člen jedné ilegální moskevské skupiny pro lidská práva podle „smlouvy v Helsinkách“, byl v roce 1979 odsouzen na pět let do tábora nucených prací. Byl poslán do tábora u Permu, v kterém pracovalo jen asi 60 až 70 lidí. Byl pak propuštěn v březnu 1986 a se svou ženou Taniou Osipovou mohl vyemigrovat do USA. Polovina z tamních vězňů zhotovovala různé nástroje pro vývoz na Západ, a druhá polovina šila příslušné sáčky na balení těchto nástrojů. Vězňové, pracující ve velké, nevytopené hale, měli na sobě pouze tenké táborové uniformy a každý z nich musil vyrobit 400 sáčků denně. Tuto kvótu nebylo možno vůbec splnit. Protože Kovalev na začátku neuměl šít, byl za trest poslán na 13 měsíců na samotku, kde byly jeho bídné potravinové přiděly ještě více sníženy. Kovalev si vzpomíná, jak jeho přítel Valery Senderov na samotce onemocněl na dystrofii. Jednoho dne, když stráž tábora přišla na obhlídku, nemohl se ani postavit na nohy. Strážci mu tedy odňali jeho úbor, nechali jej nahého ležet na betonové podlaze a odešli. Vloni byl z tábora propuštěn, pomalu pookřál a nyní žije v Moskvě, kde sleduje porušování lidských práv sovětským systémem a může-li, informuje o tom své přátele v zahraničí.

Kovalevova žena Tania, rovněž aktivista lidských práv, byla v květnu r. 1980 odsouzena k 5 letům do tábora nucených prací a byla poslána do tábora Mordovia, 400 mil jihovýchodně od Moskvy. Tam ještě byl „kvůli její neposlušnosti“ její trest prodloužen o dva roky. Rovněž šila - postelní prádlo, rukavice a spodní prádlo pro armádu - 16 až 17 hodin denně, obvykle sedm dnů v týdnu. Někdy z únavy ztratila vědomí při práci u šicího stroje.

Úděl sovětských koncentračních vězňů v táborech nucených prací za Stalinovy doby názorně popsal Alexander Solženicyn ve svých dílech „Jeden den v životě Ivana De-

nisoviče“ a „Souostroví Gulag“. Obě díla jsou přeložena do všech evropských jazyků, určité o nich vědí i naši páni kongresníci, senátoři, novináři a TV zpravodajové, ale ještě nikdy jsme je neslyšeli položit ani Gorbačovovi přímou otázku: „A jak je tomu dnes u vás s nevinně odsouzenými politickými vězni a s náboženskou svobodou? Neříkejte nám, že je to jen vaší vnitřní záležitostí! Chcete s námi obchodovat, naši dělníci jsou věřící, a ze solidarity s věřícími u vás a ve všech ostatních zemích s komunistickým systémem nechtějí, abychom vám prodali ani metr pšenice a tím méně kompjútry a špičkovou technologii, dokud nedovolíte svobodné dělnické odbory polských pracujících „Solidarita“, naše dělnické unie nám zakazují s komunistickými režimy obchodovat, přistavni a železniční dělníci cokoliv nakládat, a tak s vámi nemůžeme uzavřít žádnou další smlouvu - ani tu o odzbrojení - dokud tohle všechno nenapravíte!“ - Jenomže, vychytralý Gorbačov by dnes i Reaganovi s úsměvem na tohle asi odpověděl: „To nevádí: neprodáte-li nám obilí a maso vy, prodají nám je Argentina, Brazílie a dokonce země Společného evropského trhu: špičkovou technologii si pak vždycky nějak seženeme v Japonsku nebo v Západním Německu, třeba i za cenu volné federace NSR s NDR! To nás ještě neznáte! Pokud pak běží o polskou Solidaritu, jsme docela klidní. Víme totiž, že žádná mezinárodní solidarita pracovních unii neexistuje, i když sami denně v hlavičkách našich novin opakujeme: Proletáři všech zemí spojte se! Kdyby se totiž všichni dělníci jen na Západě spojili proti nám, bylo by bývalo už dávno po nás! - Vy však děláte u vás na Západě všechno pro „kšeft“ a tak se ani vaši pracující nedají nikdy dohromady jen ze solidarity s našimi dělníky a tak nám tu oprátku k svému pověšení přece jen asi nakonec prodáte rádi na úvěr, i když to bude asi trvat trochu déle, než to náš vše-vědoucí „prorok“ Vladimír Iljič Lenin předpovídal.“

599-4372

ROZPOCTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
 KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
 PLEXIGLASS — ZRCADLA
 8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
 BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučení sklennář u dědy a otce v Československu

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

☼ **Main Bank**
 3322 South
 Oak Park Ave.
 Berwyn, Illinois
 60402
 ☼ **Manor Branch**
 5919 West
 35th Street
 Cicero, Illinois
 60650
 ☼ ALL PHONES:
 484-0800

Valná hromada ČŽNR v exilu, Chicago

Valná hromada Československé ženské národní rady v exilu se konala 7. února 1988 ve škole T. G. Masaryk v Ciceru, Ill. Schůzi zahájila předsedkyně M. Friedová, přivítala přítomné a vzpomněla zemřelých sester.

Krásný kulturní program přednesla sestra V. Rokničová a zde je výňatek z „Motlitby za pravdu“, kterou K. Čapek napsal, a která byla otištěna v r. 1938 v Praze. Čapkův odkaz je velmi výstižný a mohl by se uplatnit tak dobře i v r. 1988.

Bože, který Jsi stvořil národy, a všem jsi vdechl touhu žít ve cti, zbav dnešní svět tohoto nejhoršího: lži.

Lži, která podpírá a připravuje násilí a učí lidi nenávidět se navzájem, která otravuje národy a vykopává mezi nimi propasti.

Jak bude možné soužití mezi lidmi a národy, je-li mezi ně vrženo tolik urážek, tolik opovržení a vzteku!

Bože, vrat' světu pravdu!

Bude to víc než smlouva míru, bude to cennější než každé

spojenství. Nikdo, žádný národ, žádný stát si nebudí žít, pokud mohou být lidské vztahy kdykoliv korumpovány nástroji lži. Nebude jistoty, nebude smluv, nebude ničeho platného a bezpečného, pokud vědomí kteréhokoliv národa bude skřiveno záměrnou lží.

Za každou lži je úklad a násilí; každá lež je útok na bezpečí světa.

Jaké to bylo divné jasnozření, když náš Masaryk vepsal do našeho státního znaku slova: Právda vítězí! Jako by tušil, že jednou lež podnikne generální útok na náš svět, a už předem razil heslo pro toto utkání.

S tím heslem můžeme jít do boje; ale jenom s tím heslem může jít celý svět do míru. Nebot' jenom bez lži se mohou lidé a národy dorozumět, ať mluví jazykem kterýmkoliv.

Bože, vrat' světu pravdu!

Potom se přikročilo ku čtení zápisu z minulé valné hromady a následovaly zprávy jednotlivých funkcionářek. Po udělení absolutoria se přikročilo k volbám. Předsedkyní pro další rok byla zvolena Rozina Nehasilová; první místopředsedkyně M.

Friedová; druhá místopředsedkyně B. Veisová; jednatelky V. Rokničová a A. Pachnerová; účetní a pokladní M. Fastová; zapisovatelka A. Barttová. Pracovní odbory: mezinárodní - R. Nehasilová; společenský - E. Žizalová; hospodyňský - M. Irová, Frühaufová, Ryšavá; kulturní a tiskový - O. Kovářová; lidové umění - D. Košťálová; bazar s dětským programem - B. Veisová; revisorky účtů - Halašková, Kraupnerová, náhradnice Sudíková; delegátky do Oblast. výboru ČSNRA - A. Pachnerová, Košťálová, Nehasilová. Čs.-americký kongres - Rokničová, Košťálová, Nehasilová.

Členky výboru: Bradková, Drahotová, Jaklová, Jelínková, Mejzrová, Miklaszewska, Pejšová, Rozbořilová, Růžičková, Šrotýřová, Švehlíková, Vrázová, Ženišková. Za nové členky výboru byly zvoleny sestry Milada Červinková a Marie Pulpánová. Do ČŽNR byly na valné hromadě přijaty za nové členky paní Julie Husová a Marie Kolůvková.

Skončily jsme 36. rok svého trvání a během těch let jsme rozdali \$84,666,- v čemž jsou dary do Evropy, na české školy, časopisy a organizace, které upozorňují na porušování lidských práv v Československu; jednotlivcům, rodinám exulantů v USA, dobročinným spolkům a organizacím.

Ve zprávě jednatelky byla zahrnuta celoroční činnost ČŽNR a zároveň obsahovala zprávy předsedkyň různých pracovních odborů. Jednatelka Věra Rokničová zakončila svou zprávu následující výzvou k členkám:

Slibme si dnes,

že v novém roce uděláme více než, že budeme pouze „patřit“ do Ženské rady, a že se aktivně zúčastníme její činnosti a schůzí; že se budeme podílet na práci; že uskutečníme to, več věříme; že se budeme jedna od druhé učit a v práci jedna druhou povzbuzovat; že budeme nejen spravedlivé, ale zároveň i laskavé; že si budeme dělat nejen plány, ale že též přiložíme ruku k dílu; že budeme nejen dávat, ale i současně sloužit vytčeným myšlenkám a ideálům. K tomu nám pomáhej Všemohoucí Bůh!

Příštím podnikem ČŽNR bude společenský a kulturní večer, který se bude konat v sobotu 9. dubna 1988 v restauraci Old Prague. Sledujte podrobnosti v tisku.

Schůze skončila ve 4 hod. odpoledne a následovalo pohoštění.

Tisk. výbor

ADALBERTINUM

(Pokračování ze str. 1)

pokání a důslednému činění dobra. Chápeme desetiletou přípravu na Vojtěšské jubileum jako cestu celkového ozdravení společenského života ve smyslu výzvy vyjádřené tímto světcem.

Tato příprava by měla celému národu nabídnout jakési dlouhodobé „execucie před vstupem do třetího tisíciletí křesťanských dějin“, zaměřené k poznání a nápravě starých vin a zhojení jizev minulosti, k pokání a smíření, ale také k rozpoznání hodnot, na které můžeme s hrdostí navázat a které mohou pozdvihnout naše národní sebevědomí. Mají vést ke kořenům našich duchovních tradic, ale zejména k možnosti hluboce pochopit a poctivě přijmout nároky přítomné chvíle a načerpat sílu pro budoucí cestu.

Každý z následujících roků (počínaje adventem 1987) chceme postavit pod ochranu některého z českých světců. Každý rok zasvětime jedné oblasti života společnosti a církve a budeme usilovat o to, přispět sjednocením modliteb, úvah, studia a především konkrétních skutků k nápravě, uzdravení a prohloubení v této oblasti.

Tato iniciativa se obrací k celku společnosti, nejen k církvím a věřícím, vybízí k účasti všechny lidi dobré vůle.

Přichází z křesťanského prostředí a opírá se o celostní přístup k člověku a skutečnosti, budovaný na základních hodnotách křesťanské víry, která patří k neodmyslitelným pramenům evropské a tudíž i naší kultury. Křesťanství svým důrazem na nezanedbatelnost duchovní a mravní dimenze skutečnosti pomáhá chránit lidský život před zpovrchněním, banalizací a mrzačením všeho druhu a je důležitým pilířem a obráncem i přirozených hodnot. Je inspirující silou i pro lidi, kteří se církevním společenstvím vzdálili nebo k nim nikdy nenalezli cestu.

Křesťanské církve a věřící lidé vůbec však mají v tomto díle mít nezastupitelnou úlohu. Kristus poslal a zavázal své učedníky pokračovat ve svém spásonosném díle, zvěstovat evangelium a „uzdravovat každou nemoc v lidu“. Církve, odpovědné tomuto nároku Kristovu, mají nejen kázáním a bohoslužbou, ale také svou širší výchovnou, kulturní a sociálně charitativní činností svědčit o životodárnosti evangelia a přispívat k uzdravení zejména mravních a duchovních chorob celého organismu společnosti.

Očistné zkoušky uplynulých desetiletí, které způsobily, že církev má dnes u nás větší morální autoritu než kdykoliv předtím v českých dějinách - je to plod velkého utrpení, který nesmíme promarnit! - měly nás křesťany zjevně naučit nespoléhat na jinou moc než na moc Kristovu. Proto se církve nemají úzkostlivě starat samy o sebe a o své přežití, vyčerpávat se obstaráváním druhotných hodnot, propadat malomyslnosti při pohledu na neutěšený stav svých vnějších struktur nebo spoléhat na změny společenských podmínek. Vše potřebné nám bude přidáno, uvědomíme-li si tváří v tvář duchovnímu hladu a jiným potřebám národa, že tu nejsme pro sebe samotné, nýbrž opravdu pro všechny, a že i nás dnes Kristus vyzývá: „Dejte vy jim jíst“ (Mt 14, 16).

Aby však křesťané mohli dostát svému poslání v díle ozdravení společnosti, musí nejprve poctivě zkoumat sebe a konat pokání. Toto dílo obnovy předpokládá a zahrnuje **uzdravení a obnovu křesťanských společenství** z Ducha Kristova.

Je třeba nevyhýbat se tíživým dluhům minulosti (jako je případ Husův), je třeba v duchu pokání a s odvahou k pravdě projasnit, smířit a uzdravit mnohá napětí mezi jednotlivými křesťanskými společenstvími i mezi náboženskými a nacionálními tradicemi.

Pokud se týče života a práce jednotlivých církví, může Vojtěšské desetiletí inspirovat dlouhodobější koncepce a globální pastorační záměry, může pomoci překonat roztržitost a izolovanost jednotlivých obcí a směrů, stereotypy zastaralých přístupů i nebezpečí krátkodechého experimentování.

Chce jednotlivcům i malým společenstvím nabízet myšlenky a podněty s veškerým respektem k jejich vlastním tradicím, spiritualitě, zkušenostem, způsobům práce a zvláštním charizmatům. Chce vést k oživení a zralosti, nikoliv k uniformitě a omezování; nejde o organizaci, nýbrž o cestu.

Je třeba, aby toto dílo přinášelo dobré ovoce; mnoho z jeho plodů se však může ukázat až po dlouhé době a některé, snad nejvýznamnější, budou patrně viditelné jen samému Bohu, který zpytuje tajemství srdcí. Základním rozměrem tohoto díla zůstane jeho duchovní hloubka a opravdovost.

**Zaměření a obsahová náplň jednotlivých let:
ZASVĚCENÍ ROKU**

Každý rok nese jméno jednoho z českých světců, respektive zemských patronů, který má určitý vztah k zaměření roku. Idea roku tak nezůstává pouhým abstraktem, nýbrž je určitým způsobem personifikována, každý rok „má svou tvář“. U jména světce je v titulu roku připojen rozlišující dodatek (např. Ludmila a všichni křesťanští učitelé a vychovatelé), který zasazuje světce do určitého kontextu a tím světce zřejměji spojuje se základním zaměřením roku. Tento kontext dává zasvěcení roku rovněž ekumenický charakter. Je možné v něm vidět i náznak určitého „stavovského“ zaměření roku (rok Anežčin je věnován zdravotnickým pracovníkům, Zdislavin manželům apod.) Pokud je světce spojen s určitou řádovou spiritualitou, bude se v průběhu roku věnovat pozornost i této duchovní tradici. (Je zpracována nová kniha životopisu českých světců.)

HLAVNÍ MYŠLENKA ROKU

vyjadřuje základní zaměření celého roku. Témata jsou volena tak, aby pokrývala hlavní oblasti, vyžadující duchovní a mravní uzdravení. Jde prakticky o základní dimenze života celého národního i církevního společenství. Tato témata vycházejí z pozitivní interpretace jednotlivých přikázání Desatera a základních výzev evangelia, jejich pořadí se řídí ohledy logické návaznosti i zřeteli praktickými (rok Anežčin je rokem svatořečení, rok sv. Ludmily a všech křesťanských učitelů a vychovatelů rokem mezinárodních oslav 400. výročí narození J. A. Komenského, rok Jana Nepomuckého rokem 600. výročí jeho smrti). Hlavní myšlenka roku je rozvedena do tří bodů, z nichž vždy alespoň jeden je formulován tak, aby oslovoval i širší veřejnost, a nejen věřící prostředí.

V nárysu je zpracován podrobněji projekt Vojtěšského desetiletí, který obsahuje pro každý rok širší okruh témat, vycházejících z těchto bodů. Tato témata jsou určena pro inspiraci diskusních, modlitebních a přednáškových setkání v malých společenstvích (rodinných, farních, sborových, přátelských, řeholních, studijních apod.), jako předmět úvah jednotlivců i pro výměnu názorů a praktických zkušeností. Mohou být použita při promluvách v kostelích a sborech, při bohoslužbách slova, biblických hodinách, duchovních cvičeních apod.

Ve zmíněném projektu jsou v návaznosti na hlavní myšlenku roku navržena též konkrétní skutky lásky a služby, pomoci druhým, pokání a nápravy vlastního životního stylu (např. v roce bl. Anežky péče o nemocné a strádající). Bude připojena i mapka míst doporučených k soukromým a skupinovým poutím.

KALENDÁRIUM VOJTĚŠSKÉHO DESETILETÍ

1988 —
rok bl. Anežky a všech, kdo se zasvětili službě nemocným a trpícím
SLUŽBA ŽIVOTU

— odpovědnost za lidské vztahy, životní prostředí a mír,
— zdravý rozvoj života jedince i společnosti
— křesťanská alternativa komplexní péče o nemocné a strádající

1989 —
rok sv. Klementa Maria Hofbauera a Jana Nepomuka Neumanna a všech obránců duchovní dimenze života
VÍRA V MODERNÍM SVĚTĚ

— hodnoty moderního člověka ve světle křesťanské víry,
— obrácení - osvobození z pout falešných bohů,
— vyváženost technické civilizace důrazem na mravní a duchovní sféru života.

1990 —
rok sv. Norberta a bl. Jana Sarkandra a všech svatých kněží
POSVĚCENÍ ŽIVOTA
— harmonický životní styl

— bohoslužba a svátosti v životě křesťana
— kněžská služba

1991 —
rok bl. Zdislavy a všech křesťanských manželů
RODINNÝ ŽIVOT

— duch a styl rodinného života
— péče o děti
— výchova k manželství a rodičovství, sexuální etika.

1992 —
rok sv. Ludmily a všech křesťanských učitelů a vychovatelů
VÝCHOVA A VZDĚLÁNÍ

— výchova a vzdělání jako všestranná péče o vytváření osobnosti
— moudrost jako sepětí tradice a nového života
— rozhovor generací a úcta ke stáří

1993 —
rok sv. Jana Nepomuckého a všech mučedníků za víru a předsvědčení
PRAVDA A SPRAVEDLNOST

— pravdivost svědectví v řeči i v celém životě
— spravedlnost v životě jedince i společnosti
— úcta k svědomí a předsvědčení a obrana proti bezpráví.

1994 —
rok sv. Václava a všech dobrých hospodářů naší země
PRÁCE A SPOLEČENSKÁ ODPOVĚDNOST

— odpovědnost za veřejné dění, za národ a vlast
— etika práce, odpovědnost za kvalitu práce a vztahy na pracovišti
— správný vztah k materiálním hodnotám a jejich užívání

1995 —
rok sv. Prokopa a všech svatých řeholníků
DUCHOVNÍ A TĚLESNÁ KULTURA OSOBNOSTI

— celostní pohled na člověka - vyváženost duchovní a tělesné kultury
— kázeň a řád jako předpoklad integrálního vývoje osobnosti
— umění, věda a kulturnost života

1996 —
rok sv. Cyrila a Metoděje a všech hlasatelů evangelia
EVANGELIZACE A MODLITBA

— srozumitelné a věrohodné zvěstování evangelia
— prohloubení života modlitby
— poznání Boha srdcem i myslí

1997 —
rok sv. Vojtěcha a všech svatých pastýřů Božího lidu
KRISTUS - PÁN DĚJIN A OTEC BUDOUCÍHO VĚKU

— svědectví a služba - vztah církve k národu
— smíření a sjednocení
— civilizace lásky - před vstupem do třetího tisíciletí křesťanských dějin.

Volby v Paragvaji

Asuncion. — V neděli 14. února se v Paragvaji v Jižní Americe konaly „volby“, při kterých prý 75-letý generál Alfredo Stroessner, paragvajský diktátor od roku 1954, byl zvolen zdrcující většinou 89 % hlasů prezidentem země na dalších pět let. Podle očitých svědků voliči byli běžně dopravováni k volebním stanicím v nákladních autech a tam jim byly předávány obálky, do kterých už byla vložena Stroessnerova kandidátka, s vyzváním, aby je vhodili do volební urny. Členové politické opozice proti vojenské diktatuře sice konali různé demonstrace, avšak policie rozehnala demonstranty bez obtíží. Stroessner totiž ve své chudé zemi s třemi miliony obyvatel si už dávno zbudoval silný policejní aparát, který kontroluje veřejný život bez obtíží. Přitom říká, že Paragvaj je „modelem demokracie“. Ve skutečnosti tato země od své nezávislosti od Španělska v roce 1811 dosud nikdy neměla demokratickou vládu.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill., 2414, S. 61st. Ave.

KNIHY ČESKÉ, ANGLICKÉ, gramodesky, audio a video kazety českých filmů zasílá:
Miroslav Konvička
12726 Archwood ST
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalogy

HLEDÁM
dceru, nebo syny pani
EVY KAIZAROVÉ,
která bydlela kolem r. 1935 na adrese: 121. Brown Str. Philadelphia, PA, USA.
Prosim, aby se laskavě ozvali svému bratranci v Československu. (Pište do adm.t.l.)

Kašpárkovo loutkové divadélko,
v sobotu 27. února 1988
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdarek,
klaní se vám Kašpárek!!

1982
21. ÚNORA
1988

VŘELÁ VZPOMÍNKA
na naše tragicky zesnulé přátele

JANKO A TONIČKU PÁLKOVÝCH

Častokrát na Vás vzpomínáme;
chybíte nám tu...

HLAVATÍ A BALTAYOVI Z DENVERU, CO.

American Czechoslovak Social Club

Srdečný pozdrav z Americko-
čs. klubu v Miami, FL.

Vážení:

Naš „Klub“ byl založen v r. 1949, kdy zakoupil majetek v North Miami. Od toho roku udržuje budovu a pozemek za obětavé práce dobrovolníků. Varíme obědy každou neděli; v zimní sezóně máme taneční zábavu s večeří každou sobotu. Nyní se připravujeme na oslavu „Československého dne“ v neděli 6. března, k uctění památky dr. T. G. Masaryka. Navícujeme zpěvy a tance v národních krojích. Bude to 40. oslava v našem městě. Jsme členy Chamber of Commerce. Zúčastňujeme se podniků města North Miami. Miamští krajané byli a jsou velmi činní. Od roku 1936 byla zde odbočka býv. Čs. národního sdružení. Dělalí jsme bazary, byl zde za války dr. Beneš, dr. Jan Masaryk a jiní a hodně letců z čs. jednotky v Anglii, když projížděli Miami na cestě do Bahamas na cvičení.

Srdečně zveme čs. veřejnost k návštěvě našeho Klubu. Do velikonoce udržujeme společenské zábavy, nežli nám zase odejdou všichni „snowbirds“ čili stěhovaví ptáci.

Na shledanou Vaši

Jan Hertl, předseda
Emilie Welcl - Růžicka,
tajemnice

Distriktní svaz Č.K. v Clevelandu oznamuje:

Zveme srdečně naše členy a příznivce z celého Clevelandu a okolí na naši oblíbenou

„Stolečkovou zábavu“
(Card Party), kterou pořádáme v neděli 6. března 1988 v auditoriu školy P. Marie Lurdské na 55. východní ul. (nedaleko Broadway). Začátek v 1:00 P.M.

Výtěžek zábavy je určen pro římskou kolej Nepomucenum. Ti, kteří karty nehrají, jsou také srdečně zváni k přátelskému posezení s dobrým občerstvením. - Těšíme se na Vás.

-un

NINA SVOBODOVÁ

Dim' u oka

(Pokračování z min. čísla)

Příchod paní Kateřiny Danešové dává však dívčím myšlenkám jiný směr. Statná panímatka vpluje do pokoje v plné své výšce i síle, zdůrazněné ještě široce nabíranou sukni holubí barvy. Paní odložila v síni jen krátký kabátek z myšově šedého sametu, nikoli však čepec, zdobený bohatými, stříbřitě šedými stuhami.

Její tvář je červená a dosud jako vlhká. Není těžko uhadnout, že si paní Kateřina na hřbitově poplakala, měla přece „toho chlapce Petra“ ráda jako svého vlastního, její oči se však již zase lesknou výbojným, zlatavě hnědým leskem, tak ji těší návštěva z hudcovského domu. Vždyť vše, co patří k rodu Hudců, vzbuzuje v ní pyšné uspokojení. Opakuje se vítání, poptávání po zdraví obou rodin, začíná opět od počátku káva i svatojosefské koláče, a Růženiny modré oči sledují s tichým odevzdáním kroky hodinové ručičky na zažloutlé bílém ciferníku sloupkových hodin, postavených na malé, pěkně vykládané skříňce mezi okny. A přála by si pouze jediné - aby mohla běžet na Slupi a nemusela zde sedět a naslouchat řečem, jež jsou jí na míle vzdáleny... Anebo kdyby tu byl aspoň pan Daneš a Tereza!

A vtom se otevřou dveře a oni vcházejí. Náhle, bez přípravy, nečekaně. Václav Daneš a jeho dcera, sestřenka Tereza. Ti, kdo podle ujišťování Lenčina měli se zdržet až do zítřka na slavnosti u sprátené rodiny. A vypadají nějak podivně a nezvykle.

Pantatinek jako by v té chvíli nějak poklesl v ramenou. Jeho tvář je sice zdravě červená, jako bývá vždycky, husté, prošedlé obočí, které se sbíhá u kořene pěkného, rovného nosu, je však jaksi naježeno, zlostně a bolestně zároveň, a ruka se nezvykle těžce opírá o španělku s vykládanou rukojetí.

A v Terezině tváři, nápadně bledé, klade se pod oči smutný stín. Takový, jaký bývá neklamným znamením slz, jež jsou tím palčivější, že nebyly vůbec prolity.

„Tak brzy od Zárubů, pantáto?“

Otázka paní Kateřiny zvoní starostlivým ženským zájmem. Václav Daneš usedá za stůl. Zase nějak nezvykle, i roztržitě i těžce, jako člověk, který se nemůže vyprostit z oblasti bludného kořene myšlenek. Jeho složené ruce zavadí o úzký stonk sklenky s vínem. Temně rudá hladina se rozvlní, na bílém damaškovém ubruse vykvete rubínová skvrna.

Paní Kateřina prudce sevře rty. Ta skvrna jí, znamenité hospodyně působí přímo tělesný pocit nevolnosti. Lenka, hospodyně po matce, vyskakuje, aby skvrnu vysušila a zahladila ji solí nebo jiným osvědčeným domácím prostředkem, paní Kateřina již již otvírá rty k nové otázce, která by kromě starostného dotazu po tom, nechytá-li se snad, pro Pána Boha, pantatinka nějaká nemoc, obsahovala i jemně rozhodný poukaz na rozlité víno a na skvrnu na svátečním ubruse. Václav Daneš však zvedne hlavu, a aniž zavádl jediným pohledem o mokvající červenou spoušť na krásném ubruse z Lenčiny výbavy, pronáší pomalu a trpce:

„Právě byl císařským dvorním dekretem zrušen klášter svatého Jiří na Hradčanech. Nejstarší klášter v naší zemi.“

Jeho slova se tvrdě zařízla do prostoru. A dopadla na všechny přítomné, dotýkajíc se každého z nich podle založení jeho ducha.

Jan Skála vyskočil od stolu, napínaje mimoděk svaly jako připraven k zápasu se živlem, jehož dravost se hnala odněkud z dálky, a stál tak, všechen napjat, ve střehu proti neviditelnému nepříteli. Ta zpráva ho ohromila. Nepřečetl v životě sice mnoho knih, neměl k tomu ani času ani možnosti, přece však doma starý strýc, drvoštěp zmrzačený při kácení stromů, který pletl rybářům sítě a dělal tak trochu chůvu drobotině z celé vesnice, strýc Vojtěch, jim vypravoval po večerech příběhy z Hájkovy kroniky. Uměl to dobře, měl paměť jako havran a způsob jeho mluvy byl sice prostý a nehledaný, ale přitom

pestrý jako výšivka na dívčíně svátečním fěrtochu a poslouchal se jako zpěv zlatonosné Otavy mezi zelenými břehy. A Jan si od dětství pamatoval, že v Praze, v sousedství Pražského hradu stojí klášter, v celé české zemi nejstarší, který založila knížecí dcera Mlada, jež byla nejmladší dcerou vévody Bole-slava Ukruťného a neteří samého svatého Václava a že se v tom kostele svatého Jiří chová hrob svatě kněžny Ludmily, první světice a první mučednice v této zemi.

Janovi se tehdy v dětství neobyčejně líbila statečnost té mladé kněžny, která se vypravila na tak dalekou pouť do Říma, i její moudrost, s níž na papežském dvoře, uprostřed samých vznešených a učených mužů tolik pro svou zemi dosáhla a zařídila. Hned jak byl Skála v Praze poprvé s pramenem, rozběhl se na Hradčany, a když si prohlédl velechram svatého Víta a pomodlil se u hrobu svatého Václava a svatého Jana Nepomuckého, svého svatého patrona, zašel si k svatému Jiří, k svatě Ludmile a k té znamenité abatyši Mladě. A když se pak usadil v Praze u Danešů, chodil k svatému Jiří každoročně o svatojiřské pouti.

Však o té poslední pouti za svobodna tam byl s oběma Danešovými dívkami, s Lenkou a s Terezou. Tereza je vedla k hrobce svatě Ludmily, měla v ruce tehdy kytičku jarních květin a položila ji k té hrobce, a když se pomodlili, vedla je k rakvi ctihodné abatyše Mladé a všechno jim v kostele vysvětlovala, nejinak, než jako by tu byla doma. A pak si obě dívky ukazovaly na kamennou sochu, jež stála v jedné z kaplí, na tu hroznou „Brigitu“, jež znázorňuje mrtvolu ženy v příšerném stupni rozkladu, a vyprávěly si přitom starou pověst z Hradčan o krásné Brigitě, kterou její milenec, italský sochař, ze žárlivosti zavraždil a pak za pokání před popravou vytesal do kamene tak, jak lidé našli její polozetlelou mrtvolu pod nánošem listí v Jelením příkopě.

To vše proběhne Janu Skálovi hlavou, ta pouť na Hradčany, dvě mladé usměvavé dívky, blankytné stuhy Lenčiny, kytičky petrklíčů v Terezině ruce, strašná socha, stojící ve výklenku kaple jako ustavičná připomínka pomíjivosti všeho pozemského, pak hrob svatě Ludmily, starobylé obrazy svatého Vojtěcha, Prokopa a Mladé, starý kamenný oltářík se soškou Panny Marie s žehnajícím Děťátkem i výklenek s tepanou mříží, kde v dubové rakvi se skleněnými stěnami odpočívají tělesné pozůstatky knížecí abatyše Mladé. Skála vidí s podivnou a nevysvětlitelnou zřetelností černý řeholní oděv i knížecí korunu na skráních mrtvé abatyše a srdce se mu svírá tesknou právě tak těžkou a hlubokou jako lidským slovem nepojmenovatelnou. Toto bohatství, tuto krásu tak ryzí, královsky vznešenou a přitom tak prostě a líbezně domáckou, takovou, jaká může být domovem jen v Čechách, to vše, co se zde rozvíjelo a kvetlo, pěstováno pozornými rukama velikých svatojiřských abatyší, to vše, co bylo radostí a pozhnáním celých věků, to dnešního dne padá v prach.

Císařský rozkaz - to je jako sekera, která byla přiložena na peň překrásného stromu. Sekera, jejíž ostří přetalo život toho stromu v jeho květu i štědrém zrání. A lidské ruce, byť to byly i ruce sebesilnější a sebeobětavější, nemohly přiskočit na pomoc, nemohly odrazit zlé ostří, nemohly zachránit strom. Neboť ten, kdo řal, byl císař. Pán nad milióny poddaných, filosof na trůně...

To, co přišlo z císařské kanceláře, ten dekret, který dopadá na starobylý klášter svatého Jiří, to je jako rána do čela celému českému národu. Snad takové rány bude tleskat několik pánů v bílých parukách s „vukličkami“ u spánků a ve fraku, zdobeném vysokými rády mocnářství. Pro ně, napudrované kaváliry, kteří pro voltairovskou filosofii a pro francouzské slovní hříčky zapoměli na svůj jazyk, ať již to byl jazyk český, polský nebo maďarský, neznamena ovšem takový starobylý klášter nic než hromadu starého kamení, lhostejno, jmenuje-li se ta hromada náhodou třeba svatojiřský kostel nebo dóm na Wawelu či katedrála v Ostrihomi. Pro ně je to stejně jen kamení, které uráží jejich pohled, odchovaný osvícenskými sentence-mi a symboly.

Ale lidé z této země? Lid zdravý, upřímný, tvrdě pracující, lid z českých polí, lesů, dřevařských ohrad, mlýnů a řemeslnických dílen? Ten lid přirostl celým srdcem k svým starobylým chrámům, kaplím, klášterům a poutním místům, a ruka, jež se vztahuje proti těmto památkám jeho slavné minulosti,

BARRINGTON OWNER RELOCATING

For sale 3/4 acre in Barrington Willage with 3 BD house, 1 1/2 BA, L-shape DR hardwood floors, FR with FPL and BAR; Two car garage. \$163.900 only. - Call Libby ☎ (312) 381-0500 R. Starch & Co.

rve i kus srdce z jeho těla.

Pantatínek Daněš zatím rozbírá neblahé podrobnosti dneška a Tereza doplňuje jeho slova krátkými poznámkami.

„Hned jak se po Hradčanech a po Malé Straně roznesla ta zpráva, neměli jsme stání a jen nahoru na Hrad,“ říká pantáta a paní Kateřina pokyvuje souhlasně hlavou, zdobenou lesklým, bohatým čepcem.

„A to nebyla u Zárubů v pivovare žádná slavnost?“

Lenčín jasný, štěbetavý hlásek přerušil švitořivě otcovu řeč. Zní zklamaně a zároveň nedočkavě a připomíná dítě, které se octlo v začarovaném kruhu dospělých a stojí v koutku, dychtivě očekává, že i jemu se dostane nějaké pozornosti nebo dokonce nějakého vlídného překvapení.

„Ne, Lenko, nic nebylo,“ Terezín hlas je vlídný i smutný zároveň.

„To je opravdu mrzuté, Terezo, přijít o slavnost, na kterou jste se těšili. To by nemělo být.“

Lenčina růžová tvář se lehce stáhne, připomínajíc v té chvíli víc než kdy jindy tvář dítěte, které bylo vyrušeno ze hry a neví, má-li se dát do smíchu nebo nabrat k pláči.

Ne, Lenka nevidí pohledu Terezíných očí, jež v této chvíli září téměř bolestně, nevnímá ani rozpačitého svitu očí Růženiných.

(Pokračování příště)

SLOUPEK INFORMACÍ (Pokračování ze str. 2)

Židům dovoluje emigraci do Izraele, avšak za udělení exilního víza musejí židovští zájemci o emigraci draze zaplatiti v tvrdých cizích měnách. Za stejné podmínky dovoluje Ceausescu emigraci rumunských Němců do Německé spolkové republiky.

Církev často pošlou ze Západu do Rumunska velký počet biblí, aby byly rozdány tamním křesťanům. Tyto bible jsou vlídně přijaty s veškerým ujištěním, avšak potom jsou rozemlety na papírové drtiny pro výrobu toaletního papíru.

Pacepa ještě připomíná, že sovětský agent KGB Anatoly Golitsyn, který rovněž přeběhl na Západ, ve své knize „New Lies for Old“ (Nové lži namísto starých), vydané v roce 1984 říká, že zatímco Západ svou „informační revoluci“ se snaží s veškerou upřímností a otevřeností ukázat obyvatelstvu komunistických zemí, jaký život na Západě opravdu je, komunisté naopak zahájili „desinformační revoluci“, to je stále s větší obratností a stále novými způsoby se snaží Západ klamat a vodit jej za nos. K ukázkám této šalby patří Ceausescuova „operace rudých obzorů“ a Arafatova „operace Shuqairi“. Nejposlednější ukázkou tohoto úsilí je pak Gorbačovova „glasnost“. Úspěšné pokusy o klamání a podvádění Západu však existovaly už dříve a další bezpochyby budou ještě následovat.

□

Spiknutí mlčení.

O komunistické proradnosti, o pravé tváři a podstatě komunismu, byly sepsány už různé velmi objektivní knihy a dokumenty. Stačí připomenout encykliku Pia XI. „Divini Redemptoris“ o komunismu, dílo bývalého předsedy FBI J. Edgara Hoovera „The Masters of Deceit“, knihu rumunského disidenta Sylviu Craciunas „The Lost Footsteps“ a jiné. Novější jsou právě uvedená díla Chocholova, Haiducuova a Pacepy. Přitom však stále existuje to, co Pius XI. ve své encyklice nazval „spiknutí mlčení“; objektivní díla o komunismu se naleznou jen nesnadno, obyvatelstvo na Západě se o ně nezajímá a nečte je, a spíše věří šalebné komunistické propagandě než objektivnímu odhalení komunistické lži. Bylo by potřebí, aby se probudily aspoň vládní kruhy na Západě a nenechaly se vodit za nos ani Gorbačovovou „glasností“.

DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS

Cleveland, Ohio

Cleveland News

The Annual Card Party sponsored by the Cleveland District Alliance of Czech Catholics will be held on Sunday, March 6, 1988 at 1:00 P.M. at Our Lady of Lourdes Auditorium, East 55th and Hamm Avenue. Chairman is Ann Cisar (641 - 0714) of Newburgh Hts., Ohio.

All proceeds will be donated to the charities of the Alliance including the Czech Benedictines of St. Procopius Abbey in Lisle, Illinois, the Czech Catholic paper „Hlas Naroda“ of Chicago, Illinois, and the Pontifical College Nepomucenum in Rome, Italy where the Czech and Slovak Seminarians are educated for the priesthood.

Thank you,
Vaclav Hyvnar, President,
321 - 6302

Strudel like Grandma used to make... Members of Sokol Greater Cleveland will be holding a strudel sale on Saturday, March 26 at the Bohemian National Hall, 4989 Broadway Ave. Apple, poppyseed and cheese strudel will be baked on the premises that morning. Cost will be \$6.00 each. The strudel will be sold by advance order only. Orders may be placed from March 6 through 13 (after 5 p.m. on weekdays) by calling „Olga“ Nemecek at 447 - 0264.

Illinois
Benedictine College

SPRING POLKA PARTY PLANNED AT ILLINOIS BENEDICTINE COLLEGE

A Spring Polka Party with an Hawaiian theme is planned for Friday, March 4, at Illinois Benedictine College, Lisle, in the Dan and Ada Rice Center, 5600 College Road, near Lisle.

Food will be available at reasonable cost, beginning at 7:00 p.m. until 9:30 p.m.

Eddie Blazonczyk and the Versatones will provide music for dancing, beginning at 8:30 p.m.

Tickets are \$5.00 for adults, \$4.00 for senior citizens, and \$2.00 for students.

For more information, call IBC 960 - 1500.

PULASKI DAY PROGRAM

An official observance of Pulaski Day will be held at the Polish Museum of America on Monday, March 7, 1988, at 1 p.m., at 984 Milwaukee Avenue, Chicago, Illinois.

The program will feature two educational films, entitled: „Twice a Hero: The Story of Casimir Pulaski“ and „Hero of Two Countries“. Each film will run ten minutes.

A reception will follow.

Czechoslovak Newsletter

COMMUNIST COUP REMEMBERED

The Council of Free Czechoslovakia issued the following declaration on the occasion of the 40th anniversary of the communist coup in Prague:

„There is no more tragic day in the history of the Czechoslovak Republic than the 25th of February, 1948. On that day, the communists seized power in Czechoslovakia and established themselves as the exclusive rulers of the state. Democracy which was recuperating from the shock of Munich, from the war and postwar insecurities, was replaced by a Soviet-type totalitarian regime. Until February 1948, the people of Czechoslovakia were hoping that their republic would overcome the accumulated difficulties. The 25th of February, however, sealed the fate of freedom and democracy. An iron curtain descended on the country.

„The communist coup killed Jan Masaryk and President Beneš. Tens of thousands of men and women were imprisoned and hundreds were executed. Other tens of thousands fled into exile. Czechoslovak society as a body of honest and decent people was crushed. Historical, religious, cultural, and political values were destroyed or driven underground. The national economy was disrupted in the interest of the communist power, and the republic became a Soviet satellite and an outpost of Soviet imperialism.

„The 25th of February leads directly to the 21st of August 1968. The communist putsch of 40 years ago prepared the way for the Soviet invasion and occupation. The ‚Stalin Doctrine‘ turned into the ‚Brezhnev Doctrine‘, while the ‚Gorbachov Doctrine‘ of integrating the Soviet bloc is merely their latter-day projection.

„No matter how complex the road to February 1948 was, the ultimate responsibility for it rests with the Czechoslovak communists. The ‚Victorious February‘ is theirs.

„But the responsibility of redressing the February of 1948 lies with all the Czechoslovak democrats at home and abroad. The Council of Free Czechoslovakia has been fighting for the restoration of democracy since its establishment in 1949, and Czechoslovak exiles, wave after wave, have remained faithful to this task. And there are many in the country who continue to struggle courageously for civil and political rights and for fundamental freedom under great danger to themselves.

„In this spirit, we wish to remind the world of the consequences of February 1948, in the firm belief that all Czechs, Slovaks, and Ruthenians will continue in their effort to make their country free, democratic, and independent again.”

New York, January 22, 1988

Council of Free Czechoslovakia

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

VOICE OF THE NATION

Eastern Europe and the Legacy of Ronald Reagan

by Kevin Hannan

For most Americans Eastern Europe remains a land of paradox. While many of the liberties that we Americans know do not exist there, each person has a guaranteed right to employment and the elderly have a right to medical care. Although the communist governments of Eastern Europe are officially atheist, a strong religious faith survives there in many areas. For Americans another paradox is the popularity of both Ronald Reagan and Mikhail Gorbachov in Eastern Europe.

Eastern Europeans favor strong and decisive leaders. Despite recent denunciations of Stalin and Brežněv by Gorbachov and other Soviet officials, some Soviets look back with a fondness on the Stalin era. For many people of Eastern Europe Ronald Reagan is a man of firm vision. They are touched by Reagan's interest in their region, something recent American presidents have not demonstrated.

Americans' attitudes towards the Soviet Union waver from an attitude that the Soviets are „just like us” to a deep hostility towards the Russian communist regime. Neither attitude has been very productive. Yet Americans generally have a poor understanding of the rest of the world. It is an ignorance

of history and foreign cultures that has produced our failures in foreign policy. Americas claim to world leadership has frequently been undermined by its limited understanding of world affairs.

Eastern Europeans like Ronald Reagan. Unlike some of his predecessors, Reagan has shown a determination in dealing with the Soviets. While some have dismissed him as a simple ideologue, Reagan has shown a very good feel for anticipating communist leaders. Reagan understands that communism must be constantly questioned and policed by the rest of the world. He understands well the communist theory of Leninism which communists believe grants them the privilege of behaving however they wish, because of the sacredness of their ultimate goal of establishing communism in the whole world.

Unfortunately communists are not much closer today to realizing a „socialist paradise” on earth than they were half a century ago. Ronald Reagan believes that communist leaders must be held accountable for their actions. Those opposed to communism throughout the world respect Reagan's attitude toward the Sandanistas in Nicaragua. Other presidents would have been weary of Nicaragua long ago and would have some time ago accepted the assurances of „good will” proffered by the Sandanistas. Many Eastern Europeans regret that past American presidents did not show some of Ronald

Reagan's vigilance towards the Soviets after World War II.

Eastern Europeans also happen to be quite enthusiastic about Mikhail Gorbachov because of his attempts at reform. This is true for East Germans, Czechs, Poles and others in addition to Russians. Gorbachov's reforms face stiff opposition from Communist Party bureaucracy throughout Eastern Europe however. Gorbachov must find a way to rationalize his reforms in light of perestrojka as an extension of communist theory. Fortunately Leninism allows him a little flexibility to introduce some of these badly needed reforms.

Marxism-Leninism remains the official philosophy, religion and science of the Soviet Union and its satellites. Though it captures the imagination of few young people today, Marxism-Leninism is taught throughout the schools of Eastern Europe. Communists accept it as a science by which all human history and endeavor can be explained and predicted. It is difficult to say how deeply Mikhail Gorbachov believes that Marxism-Leninism should guide all the decisions of his government. Perhaps at heart the man is more interested in the material welfare of the Soviet people than in adherence to a philosophical theory that appears increasingly out dated and impractical.

Although atheism is a basic tenet of Marxism-Leninism it appears that the Soviets may now be willing to relax a little on this issue. Scientific materialism, long accepted as a scientific truth by communists, has lost much of its appeal. Some communists, worried by high divorce rates, alcoholism and drug abuse, are privately willing to concede the positive effects of religion.

An important test case of the depth of Soviet reforms is the position of the outlawed Ukrainian Catholic Church. There has been recent speculation that the church, outlawed in the Soviet Union since 1946, could be officially rehabilitated in 1988. It is estimated that five million Ukrainians in the Soviet Union are members of the underground church. Though the Ukrainian Catholic Church in outward appearance somewhat resembles the officially recognized Russian Orthodox Church, it represents a greater political threat to the Soviets. While the Russian Orthodox Church has close ties with the Soviet government and has been a vocal proponent of Soviet peace initiatives in recent years, the Ukrainian Catholic Church professes allegiance to the Pope of Rome. Soviets further fear the Ukrainian national orientation of the church.

Attention was focused on Ukrainian Catholics in August, 1987 with the publication of a letter demanding official recognition for the church. Signed by two bishops, clergy and laity of the underground church who previously operated secretly, the letter was sent to the Kremlin and the Vatican. In February, 1987, Joseph Terelya, a prominent Ukrainian Catholic activist, was released from a Soviet prison as a gesture towards glasnost. Terelya, 44, who now lives with his wife and children in Canada, spent years in Soviet prisons and psychiatric hospitals for activism on behalf of the rights of Ukrainian Catholics. Terelya recently stated that the Soviets might officially recognize the Ukrainian Catholic Church this year.

The extent of Soviet reforms will be gauged by the position of religious believers in the Soviet Union. In a recent television interview from Moscow Gor-

bachov mentioned this year's millennium anniversary of Christianity in the Soviet Union. While Gorbachov himself has expressed conviction in the atheistic principles of communism, according to TIME magazine his mother is a church-going Orthodoxy Christian. Soviet leaders continue to view the emigration of religious dissenters as a political issue manipulated by the West and Gorbachov has called this emigration a „brain drain”. Yet the issue of the Ukrainian Catholic Church represents the broader issue of human rights in the Soviet Union. The Soviets must either recognize the church and its leaders who have recently identified themselves publicly, or they must persecute them, as they have done in the past.

America is faced with changes of its own this year as Americans elect a new president. Compared with the instability of the foreign policy of recent presidents, the Reagan years have meant a strengthening of America's position in Europe and throughout the world. Yet America remains at a disadvantage with its political system so far as foreign policy is concerned. Too often the goals and methods of foreign policy change with the personality of each new administration. The Soviets have an advantage there. Their foreign policy is dictated by long-term goals which are pursued with great patience and by a certain Leninist flexibility that allows them to accommodate to political changes. Soviet leader Gorbachov is well aware that if he can hang on to power, he may have the chance to meet and deal with several successors to Ronald Reagan.

In 1853 Lord Palmerston wrote about the Russian government that their policy was „to put forward its encroachments as fast and as far as the apathy or want of firmness of other governments would allow it to go, but always to stop and retire when it was met with decided resistance, and then to wait for the next favorable opportunity to make another spring on its intended victim.” - This sums up also Soviet foreign policy since Lenin. Ronald Reagan understands this as perhaps no other president has. For this he has earned the respect of Soviet leaders as well as the people they rule.

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal
Savings and
Financial Services

Hugo Koranda

Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

**CLEVELAND NEWS
ANNUAL BENEFIT CARD PARTY**
Sponsored by
THE DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS

March 6, 1988 at 1:00 p.m.

at

**OUR LADY OF LOURDES AUDITORIUM
3398 East 55th Street**

**Refreshment Dollar Table Prize Door Prizes
Donation \$2.00**

Door Prize Welcome Too!

ALL WELCOME

Tickets: Fr. Soukup - Ann Cisar - Joe Kocak